

Den Svenska Tidningen

Arg. XVI.

Winnipeg, Man., Onsdagen den 15 Januari, 1908.

No. 3

CANADA

MACOUN, Sask. Acetylen-gasparaten i Mit-hells apotek exploderade här om dagen och hela butiken förstördes. Byggnaden räddades genom det frivilliga brandmanskapets raskhet.

NEGER HÄNGD I TORONTO. Fullblodsnegrer Boyd, som den 11 sistlidne Juni nedsköt en annan neger, afsträddes med ett hängning i onsdags. Han hängdes snaran fjorton minuter, innan läkarna förklarade honom död.

FORT WILLIAM. Misstagen för en vagn blev Metro Sakik, där han gick och traskade i skogen vid Martin. Några jägare rådde få syn på honom samt brassade på med sina hagelsprutor. Han vårdas på hospitalet.

INDIAN HEAD. En engelsk farmare från Lipton vid namn Jacob Benson, hvilken nyårsdagen gick vilse och påträffades med fötterna förfrusna, fick dem amputerade på lasarettet, men afled dagen därpå genom följderna af operationen.

NOKOMIS, Sask. Hotell Nokomis nedbrann i måndags morn. Bank of Commerce samt Messrs. Lashby, Mattson och andra, som hyrde rum i huset, förlorade allt hvad de ägde. Förlusten anslås till \$13,000, hvareft hällen var be- täckt med assurance.

BANKERNA hafva under det föregående året haft stora förtjänster. Dominion Bank utdelar 12 proc. och Royal Bank inkomster utgör 19 procent på det inbetalda kapitalet. Bank of Commerce petitioner att öka sitt aktiekapital från tio till femton millioner dollars.

\$1,000,000 RÄTTEGANG för- lorad. Dominion Coal Cos appell till högsta domstolen om upphäfvandet af utslaget i underrätten, hvareigenom det dömdes ersättningskyldigt till Dominion Iron & Steel Co. till ett sammanlagt be- lopp på en million dollars, har af högsta domstolen afslagits.

ATLANTISKA ÄNGBÄSKRI- GET. Allan-linien, som åtog sig att medla mellan Hvitva Stjärn- linien och Cunard-linien, har misslyckats samt nu slutit sig till C.P.R. och Dominion-linjerna och svarat med en nedskrivning i biljet- priset på de canadiska hamnar- na.

BRUNNEN JÄRNVÄGSSTA- TION. Canadian Northern station och gästgästnaden i Lumsden, Sask., nedbrann i torsdags. Byggnaderna nedbrunno till grunden. Det enda, som stinsen kunde räddas, var biljettagret. Elden anses hafva uppkommit genom en övert- hettad kamin.

KENORA. En förmån i Ander- son & Johnsons Camp 16 mil norr om Vermilion Bay, ryss till börden, fick här om dagen sätta till livet på det för jägarnas beträ- ningerna ej ovanliga dödsfallet. Han höll på att töa dynamit, hvareft sticket exploderade och mannen dödades på stället.

BATTLEFORD. På den liberala konventionen för federalvalkretsen Battleford blev Mr. M. Champagne enhälligt nominerad som partiets ståndarbjurare i den stundande val- kampanjen. Mötet afstodade de sedvanliga förtroenderesolutioner- na för Ottawa-regeringen, det libe- rala partiet samt Sir Wilfrid Lau- rier.

EDMONTON. Larimer Auto- matic Telephone Co., som för ett år sedan erhöi kontrakt att upp- ställa telefoner i Edmonton och Strathcona, men hitintills ej full- gjort sin del af kontraktet, har af borgmästare McDougall notifierats att därpå senast den 15 Mars, kontraktet kommer att annulleras.

STOCKHOLM, Sask. Mr. Arthur O. Sahlmark blev invald till Coun- cillor vid det den 12 Januari håll- na valet i Stockholm.

— Godtemplarna blifva allt starkare och starkare häromkring. Mötet hållas, och skaran förökas. Det talas om att tillsetta en parla- mentarledamot af det tillhyllade folket.

CALGARY. Skandal inom polis- kåren. "Citizens League" har inför domaren Stuart framlagt grava beskyllningar mot polis- mestaren English, hvilken beskylles för att ha beskyddat osedligt- nästen, förhindrat licensinspek- tionen i utöfningen af sitt ämbete, brukat förolämpande och ohöfligt språk mot civila samt för öfrigt ej uppehållit disciplin eller harmo- ni inom poliskåren.

VANCOUVER. Den nya immi- grationslagen, som ålägger alla re- sande att uppgiwa sin nationalitet samt hvarifrån de komma, har trätt i kraft.

— Anti-japanes-ligan förordar in- köp af maskinkanor samt en all- män razzia af japaneskvarteter för att afvärpa dess inbyggare, hvilka påstås till och med hålla sig med en maximkanon.

MONTREAL. Bell Telephone Co. höll i onsdags extra bolagsstä- ma och ratificerade den af presiden- ten ingångna försäljningen af Man- itoba-systemet till provinnsrege- ringen. President Sise påpekade, att det erhållna priset var till- fredsställande, hvarejämte vissa pri- vilegier förbehållits bolaget, såsom egen förbindningslinje genom Mani- toba för dess system i Saskatchewan och Ontario m. m. Aktieägar- narna sålde sig om munnen och godkände.

Manitobas finansminister, Hon. Agnew, vistas i n. i Montreal för öfverläggningar af de af provinns utställda obligationerna, hvilka ut- göra en summa af \$3,400,000, be- lärande 4 proc. ränta under 40 år.

OTTAWA. Sir Richard Cart- wright, handelsminister, som under de sista veckorna varit sjuk, är nu återställd.

— Sir Wilfrid Laurier har inbjö- dits att hålla ett tal i Toronto vid en bankett, som skall gifvas af stadens liberaler.

— Justitierådet Tuak i New Brunswick har inlemnat sin af- skedsansökan till departementet i Ottawa. Han är öfver 76 år gammal.

— Kabeltelegram har anlänt från kolonialsekreteraren att kung Edward institutet en ny medalj för räddare vid grufoyckor inom det brittiska kejsardömet område. Den nya medaljen bär namnet Edwards- medaljen och tilldelas värdiga per- soner af båda könen, utan afseende på nationalitet.

MEDDELANDE FRÅN PHOENIX, B. C. Skandinaverna i den- na plats hafva bildat en loge af "Skandinaviska Hjälp- och Enig- hetsförbundet af Amerika". Logens namn är "Fjälltoppen", och vid nyligen hållet tjänstemannaval blefvo följande landsmän valda:

President, Thomas Stenson; Vice president, Ed. Fernström; Protokollsekreterare, Ole Nordin; Finans-sekr., And. O. Johnson; Kassör, Gust. Johnson; Marskalk, Jacob Lund; Inre Vakt, John E. Anderson; Yttre Vakt, C. A. Olson; Bibliotekarie, Oscar Fernström.

Logen håller nu på att få sina stadgar tryckta och synes hafva god utsikt att få framåt och vin- na ett stort medlemsantal.

LAC DU BONNET, Man. Föchi- den söndag kl. 2 och kl. 8 hölls i den skandinaviska kyrkan på ön gudstjänst, ledd af J. Dahlström, sekr. för baptistkonferensen. — Ett resebref, skrivet af densam- me, hvilket på grund af tidens och utrymmets knapphet ej kunde införas i detta nummer, torde må- hända bli synligt i nästa nummer af tidningen.

Nästa gång gudstjänst hålles här blir den 26 Jan., då past. A. J. Peterson från Tyndall öfvitvastas. Han skall återkomma regelbundet hvarannan söndag, eller och kom- mer någon annan i hans ställe.

— Mrs. A. P. Cedervist, jämte sina båda små flickor, återvände i måndags morn till sit hem i Win- nipeg, efter att några dagar hafva gästade Mrs. Charlotte Anderson i Lac du Bonnet. För något år se- dan voro de granmar i Winnipeg, och många gamla minnen upplif- vades vid återseendet.

— Ingeniör Harald Nystedt för- i måndags till Winnipeg på en dags affärsbesök. Han skall nu börja leda återuppbyggnadet af den ned- brunna brännortsfabriken vid Lac du Bonnet.

STORT ARF. En arbetare i Gil- bert Plains, Man., fick här om da- gen anottaگا underrettelser, att en hans moster afidit samt testa- menterat honom 150,000 på st. Utan dröjsmål packade han sin sina effekter och reste hem till gamla landet för att taga sitt arf i be- sittning.

ELDSVÅDA I KENORA, Ont. I December månad ontalade vi för vår läsare öppnandet af den nya valskvarnen i Kenora. Denna byggnad och anläggning, som på- stods vara den mest moderna och tilldeliga i hela världen, är nu i aska och ruiner, som följt af en eldsvåda hvilken utbröt vid ioti- den i går afton. Då elden varsmå- de, hade den allaredan gripit om- kring sig så att det var omöjligt göra något för byggnadens rädd- ning. Förlusten beräknas till öf- ver en million och kommer att bli- va högst kunnbar för platsen, som därigenom förlorat en af sina största industriella anläggningar, hvilken gaf anställning åt en mängd arbetare. Det antages att elden uppkommit genom felaktig elektrisk ledning. Då tidningen nu går till press, saknas närmare meddelanden, men vi hoppas kun- na gifva dem i nästa nummer.

RÄNMÖRD I WHITEMOUTH. Förleden fredag fann man farmaren Alex. Schwartz liggande död på vägen söder om staden. Omständigheterna tyda på att han blifvit ihjälslagen och ränad. Han hade sammat dag hemkommit från Win- nipeg, där han varit och afsträvt tre vagnslaster, för hvilka han erhöi \$150, hvilka han bar på sig. Han sågs senast i sällskap med en okänd person, som följde honom när han steg af tåget. Man fann hans lik indraget bland buskarna utmed vägen. Fickman voro vända ut och in. Hufvudet var genomskjutet af en kula, som in- trängt i bakhufvudet och gått ut vid näsan. Detektivier anlände från Winnipeg, och de senaste un- derrättelserna tyda på att man kommit gärningsmannen på spår- ren, samt att han skulle vistas här i Winnipeg.

Den mördade hade goda vitsord om sig samt efterlemnar bustru och tre barn.

Likbesiktning hölls i måndags af Coroner Inglis. Det synes som om den okände mannen, troligen en landsman till Schwartz som konduktören på tåget såg i hans sällskap, voro gärningsmannen, och man tror, att han håller sig dolt i norra Winnipeg. Ett par stycken detektivier hafva tagit saken om hand. Coroner Inglis öf- serverade att Schwartz mördats på samma sätt som den galizier, som man fann för en tid sedan i Elmwood. Hufvudet visade ett slag af en revolverkoll eller klymma, samt ett skottår efter en kula som af- skjutits bakifrån.

PARLAMENTET. Statsimkom- sterna för det gångna fiskalåret visa en slutsumma på \$7,955,958, en ökning öfver föregående år på \$7,097,205. Den ordinarie utgiftssta- ten belöpte sig till \$4,667,086 och den extra till \$19,271,966. Den för- ra visat en ökning af \$8,616,976 och den senare \$10,000,000, hvilken senare beror på transkontinental- banan, som numera slukas en sum- ma på en million i månaden. Ök- ning i inkomsterna utgöres af \$5, 107,238 i tullmedel, samt en half million hvardera från Inland Revenue och Postverket. Detta fiskalår omfattar endast de nio månaderna i April — 31 December.

Riksstaten behandlas f. n. i parla- mentet, och diskussionen öfver de olika anslagsposterna fortskrider långsamt, ty oppositionen söker draga ut på tiden, enär de frukta för en valproklamation i sommar och gärna vilja förhindra en dylik.

Dr. Wm. Saunders, direktör för statens landbruksinstitut och ex- perimentalfarmar, meddelar, att skrifter upptätt bland farmarena och stort intresse och samarbete visats rörande profning och odling af nya säd- och frösorter.

Bank of British Columbia söker inkorporation.

Järnvägskommissionen biföll en af C.P.R. framlagd plan om en bibe- ran från Theodore station på M. & N.W.-linien till en punkt på Russel- banan, och skall bibanan i fråga vara färdig senast inom fem år.

Minister Lemieux har återkom- mit till Ottawa, och hans rapport öfver hans mission till Japan väntas blifva färdig till föreläggnas inför parlamentet om några dagar.

Föreata Staterna

— Great Western-banan har blif- vit ställd under förskötsel. På grund af bolagets öfverkapitalise- ring har banan ej kunnat möta si- na obligationer. Ett rykte, att Canadian Pacific inköpt densam- ma, saknar all grund.

— Ministerhotellet för sina sände- bud i London och Berlin ämnat Föreata Staterna inköpa, och ett anslag på \$1,200,000 motioneras därför i kongressen.

— Thaw-rättegången upptogs på nytt i måndags, sedan man efter fem dagars hårdt arbete lyckats få juryn fullständig.

FÖRSKRÄCKLIG TEATER- BRAND. I måndags kväll inträde- lade i Boyerstown, Pa., en upprä- rande olycka. En barnföreställ- ning gafs i teaterhuset inför St. John's lutherska församlingens sö- dagsskola, då gasolfehljellaren till apparaten, hvaremed de rörliga bilderna öfver "Reformationen" för- revidades, exploderade och panik uppstod. Fyra hundra personer fylldo till trängsel salen. Fotogen- lamporna på scenen sparkades om- kull och satte eld på byggnaden. Många kvinnor och barn trampade ihjäl och flera familjer omkom- mo. Scenerna i och omkring den brinnande byggnaden voro hjärt- stänkande. Först vid 2-tiden på nat- ten fick man elden under kontroll. Många af de omkomna förbrändes totalt. Man har återlämnat om- kring 70 lik, men listan af saknade upptages 136 namn. 150 lyckades rädda sig mer eller mindre skada- de och 50 undslappo totalt.

MÖRDRÅT T. SEICHE — EN GRIPANDE NYKTERHETS- PREDIKAN. James O'Brien, den 16-årige pojken i Neche, N.D., som mördade sin kamrat Arthur Le Claire, blef den 9 dennes af domar- re Kneeshaw i Pembina dömd till lifstidsfängelse. Innan straffat af- kunnades, höll den ärevärdige do- maren en af de mest gripande nyk- terhetspredikningar, som väl någonsin hörts. Han sade bland an- nat:

"Jag har känt dig, James O'Brien, sedan du var 'baby', och jag har känt din fader och moder nu i trettio år. De är öfver bland de bästa personer jag känner, och jag har hållit af din fader såsom en broder. Det är i samling här för mig att uttala domen öfver dig, Jimmie. Det är svårt att fatta, hur en pojke af din ålder kunnat begå en sådan gråsig förbrytelse, den hemskaste som begåtts i detta county. Jag tviflar icke på, att spriten här skulden, jag tviflar icke på att krogarna i Gretna är an- svariga för mordet i LeClaire.

Straffet för sådan förbrytelse är döden eller lifstids fängelse. I detta fall är jag glad och stolt öfver att kunna säga, att jag i alla hän- delser är emot dödsstraff. Nu, Jimmie, kan du se hvad dryckenskapen har fört dig till, att du kallblodigt mördat din kamrat och plötsligt bragt honom inför sin Skapare och Domare. Du kan förstå hvilken sorg du har bragt öfver dina för- äldrar, allt på grund af dryck- skap och dåligt sällskap. Jag har lagt märke till att du under sa- nna behandling har föllt många tårar. Jag är glad öfver, att du icke endast en lärdom för dig om dryckenskapens farliga följder, utan också för de vuxna männen, och jag hoppas att hvar enda man, så långt mina ord nå, vill tilläg- na sig denna lärdom.

Nu, Jimmie, måste jag gifva dig din dom. Jag hoppas att du vill förlåta viddan af din förbrytelse, och att du vill bedja om förlåtelse, och jag hoppas, att Guds Helige Ande må hjälpa och leda dig under ditt lif i det kommande.

Denna rätt dömer dig, James O'Brien, att inspärras i statsfän- gelse i Burlington County, Nord Dakota, med hårdt arbete under återstoden af ditt lif, och att straf- tet tages sin början kl. 12 midda- gen i dag."

VÄDASKOTT. Austin Stanley, en fjortis års gosse i Bethune, Sask., är bled här om dagen skuten genom en lungan med ett ett sa- longsgevär. Geväret låg bland hö- en i en krubba, och när han skulle draga fram det, brann skottet af. Kulan fastnade i ryggrågen, och föga hopp finnes om gossens veder- läende.

WINNIPEG

TELEFONKÖPET. I dag öfver- lemnas Bell-telefonsystemet i reger- ningens händer. Bolagets tjänste- män emottogo i går instruktioner från hufvudkontoret i Montreal af denna innebörd.

STADENS FINANSER. Borg- mästaren är nu i stånd att medde- la, att han lyckats öfverenskomma med fyra eller fem af stadens ban- ker om ett lån på två millioner dollars. Stadens obligationer ska- la placeras på marknaden i Mars månad.

BEFÖRDRINGAR INOM C.P.R. Mr. F. W. Peters, Assistent Freight Traffic Manager, har ut- nämnts till General Freight and Passenger Manager, en position som är liktydig med fjärde vice- president. Mr. Peters' efterträda- re blir Mr. Lanigan, f. n. General Freight Agent i Winnipeg.

UPPHÄFT KONTRAKT. In- genjör C. Smith har sett sig nöd- gad att upphäffa kontraktet med Lac du Bonnet Construction Co., hvilken firma erhöi kontraktet att bygga bron öfver Winnipeg River för Winnipeg kraftstation. Kon- traktet gick löst på \$40,000. Or- saken till åtgärden lär vara att bolaget är insolvent.

UNDER DEN STORA REALI- SATION. Som nu pågår hos klä- deshandlarna F. J. Knott & 566 Main St. här i staden har denna firma i afseende anställt ett första klassens biträde för den skandina- viska kundretsens betjäning och tillgodoseende. För den större de- len af publikken är namnet bekant såväl som personen, ty han har in- nehått platser i de mest bemärkta och största butikerna här. Hans namn är Mr. Alfred Björk — en man väl hemmastadd i sitt fack. Hålsa på hos Mr. Björk någon dag och han skall blifva mycket glad däröfver. Se annonser!

PASTOR J. G. DAHLBERG OCH FRU voro hedersgästerna vid en af Svenska Luth. Försam- lingen arrangerad välkomnelse- som gafs i kyrkans bottenväst, i måndags afton. Festligheterna gafs som en 'surprise' till församlingen pastor och dennes fru och var det första tillfället som gifvits att för- platsens befolkning presentera den nyligen anlända pastorfamiljen. Aftonens ceremoniärestare var Mr. C. J. Panser, som jämte Messrs. J. M. Kullander och O. Simonson förtjänar hedern för den i alla af- seenden lyckade festligheten.

Konserter öppnade mötet genom uppläsandet af en adress samt öfver- lemnandet af en påminnelse från de närvarande till de värdade he- dersgästerna, för hvilket pastorn i ett varmt anförande tackade. Så följde servering, hvarefter de när- varande gifvos tillfälle att yttra sig i anledning af afstomens bety- delse. Messrs. K. Fleming, E. Ullström, N. Nilson, W. S. Linnell, C. A. Jones, C. A. Jacobson, H. Stenbeck, John E. Lidholm m. fl. begagnade sig af tillfälle och ut- tryckte sin glädje öfver att för- samlingen nu efter att en längre tid hafva saknat pastor, åter fått en ledare. Den lyckade festen af- slöts med bön och sång.

ÅGARINNAN AF FOUNTAIN HOUSE. Miss Ida Carlson, hade i onsdags afton arrangerat ett jul- kalas för några inbjurna vänner, de flesta boende i grannskapet. Vid den småkliga suppen hade gästerna arrangerats så att de gifva uttal på ena sidan bordet och de ogifva herrarna, af hvilka där voro icke mindre än ett half dusin, på an- dra sidan. Dessa senare gifvo af sina gifva vänner i motsatta si- dan mottoga många tröstens ord i anledning af att detta år är skott- år, då det beräknas att damerna skola fria och det således skulka vara hopp om att dessa unglarlar innan årets slut skulka vara bund- na i Hymens rosenbojor. I julgrö- ten som serverades var lagd en stor mandel, och som bekant är den som berättar denna mandel märkt för årtänskan inom en kort tid. Hvem den lycklige denna gång var blifv ej utbrött, ty han — eller hon — behöll den lyckliga visshet- ten för sig själf. Vårdomman be- trädde i sina plikter af systerns Gerda och Alma Carlson, som på ett öfvertriffligt sätt sörgde för gästernas trefnad.

UTLANDET

ÖSTERRIKE. Stark kyla råder i Europa, Donaufloden är isbelagd och ovanlig företeelse. Stor nöd råder bland de fattiga, ty bränsleprisen äro höga.

SVERIGE. Konung Gustaf V såges ha fått ärfva tio millioner kronor efter konung Oscar II. Hans inkomst från svenska staten belöper sig till omkring en million fyrahundratusen kronor, hvarejämte hans ränteinkomster uppgå till omkring \$300,000.

JAPAN. Ministerkris har in- trätt i den japanesiska regeringen på grund af skiljaktigheter öfver budgeten. Två ministrar hafva re- signerat och det ser ut som om hela kabinettet kommer att afgå. — Japan — har på senare tiden starkt bedistat ön Formosa. Vård- diga krigsförändringar ha hopats på ön och grofva bestyckningar uppförts. Massan af japaniska folket är f. n. mycket krigiskt sinnad mot För- nata Staterna, hvilken makt i Ja- pernas tycke bör vara en småsak att 'klä'.

TYSKLAND. Kejsar Wilhelm har under de senaste dagarna varit sjuk, och hans hälsotillstånd ingifver de allvarigaste farhög- ner. Man fruktar att ett inbenede öndt skall utbyta, och endast vi- stelsen i ett varmare klimat kan förhindra detsamma. Så fort den amerikansk-japaniska situationen humit klarer sig, skall kejsaren åfresa till Corfu, en stad på en af Orkneyöns öar Joniska öar i Adriatiska hafvet.

— Massdemonstrationer för all- män fred i Jylland. 75,000, 75,000, 75,000, och i Berlin hölls här om dagen ej mindre än 35 demon- strationsmöten, ledda af socialis- ter. Valröten till den preussiska landtägningen sker på en graduerad röstskala, hvilken är så utkrädd, att arbetarklassen ej lyckas välja in sina representanter.

ENGLAND. Stöden af kronju- velerna från slottet i Dublin, Ir- land, hvilka försämrade upptäck- tes i juli förlidet år, är fortfarande höjdt i dunkel. Nu hafva de ir- ländska auktionörerna tillstätt en kommission, som det påstås, på uppdrag af konung Edward, enär ett rykte går att juvelerna blifvit pantsatta såsom säkerhet för ett stort lån.

— Den af Londons stadsstyrelse tillstätt vattenverkskommissionen förordar, att en vattenreservoir anlänges i Bourne Valley, med en storlek af 10 kvadrattill samt rymmande 55,000 millioner gallon. Kostnaden beräknas till 1,650,000 pd. sterling. Reservaren skulle öka det dagliga vattenförslaget från Thames-floden från 125 till 450 mil- lioner gallon, hvilket anses vara tillräckligt för Londons behöf upp till år 1960, då stadens befolkning beräknas till 16 millioner invånare.

PERSONAL-NOTISER. — Mr. och Mrs. Bodén från Ten- lon, hvilka för närvarande vistas i Louise Bridge, fingo i går, tisdag, mottaga en kry och välspädd fic- cion. Såväl modern som barnet be- finna sig väl.

— C. W. Johnson, som bott i 396 Victor St., har nyligen flyttat till Oak Hammock, Man.

— Sektionsförmannen C. Ander- son från Clandeboye, Man., har i dagarna hälsat på i staden.

— Mr. Aug. Carlson från Kenora, Ont., som en tid varit på besök i Californien, har nu rest tillbaka till Kenora och på hemvägen mål- sade han på å vänt kontor. Mr. Carlson meddelar att tidsen f. n. ej voro vidare goda på västkusten.

— Mr. Otto Robuck från Decep- tion, Ont., har i dagarna hälsat på i Winnipeg.

BREFLÄDA. L. A. Löfquist. — Tack för dol- lar, bref och de nya namnen! Olef Olson. — \$1.25 mottaget och den begärda ordboken sändt pr. post.

Gust. Friberg. — Tidningen sändes allt förtärligast och vi tacka för löftet.

C. H. Ericson. — Tack för un- derrättelser. Listan korrekterad i enhelhet med densamma.

Magnus Swanstrom. — En dollar mottagen och Edert namn uppförd i listan. Tack!

Emil Hjertberg. — Adressen till anstalten för analysering af utslä- det är: Seed Laboratory, Dominion Dept. of Agriculture, Calgary, Alta.

Paketet som hålla utsidet måste märkas: "For germination".

— Vi kunna denna gång för ut- trymmets skull ej införa den långa listan af namn på prenumeranter, hvilka glädt oss med att sända in- betalningar, men låta den i stället komma in i nästa veckas nummer.

WINNIPEG. SKATTERNA till staden skola detta år förfalla till betalning i Augusti månad. Skattebörjan är nu under fullbordan.

EN LYCKAD JULFEST var den som föreningen "Vikingen" i lördags arrangerat för sina medlem- mar och några särskildt inbjudna vänner till föreningen. Festen hölls i Macabee Hall, en treflig lokal i King och Pacific, som väl passar för en sådan fest. Efter ett tref- ligt program serverades kaffe och smörgåsar, hvarefter den sällskap- liga delen af programmet tog sin början med sällskapslek och ringdanser, omväxlande med sång och musik. Det är angenämt att närvara vid en festlighet, där alla närvarande iakttaga det upprä- dande som man har rättighet att vänta af hvarje människa med an- språk på hyfning och som i sym- nerhet borde vara en andra natur för oss svenskar som göra anspråk på att vara ett artigt och belev- vadt folk. Huru störande verkar det icke, då man någon gång får se en ung man komma in i en hall rökande cigarr eller cigaretter och censuras att behålla hatten på. Så- dant har hänt vid tillställningar där denna tidnings skribent varit närvarande, och det är därför ett nöje att se ungdom roa sig på ett stödsätt och i allo passande sätt. Säkert skola de som hade nöjt närvara vid denna tillställning önska se den repeterad.

BOX 254 Svenska Canada TEL 2816

STÖRSTA OCH BÄSTA SVENSKA TIDNING I CANADA. UTOGIFVES HVARJE ONSDAG I WINNIPEG, MAN., AF CANADA WEEKLY PRINTING CO. LTD

PRENUMERATIONSPRIS. Helt år (i förskott) \$1.00, Halft år 0.50, Tre månader 0.35, Helt år till Sverige 2.00, Halft år 1.00

KONTOR, Tryckeri och Bokhandel är beläget å 259 Fountain St., invid Sv. Leth. Kyrkan. Besökande landsmän alltid välkomna.

Redaktion: John E. Lidholm, Alf. Carlstrom

I Manitoba-Legislaturen.

I advokaten Thomas Johnson, som representerar West Winnipeg, har den liberala oppositionen förvärvat en medlem som den kan känna sig stolt över. I remissdebatten dokumenterade han sig som debattör af första ordningen, och man kan ej undgå att tänka sig honom som en af framtidsmännen inom det liberala partiet i Manitoba. I ett anförande, som varade två och en half timme, underkastade han regeringens telefonpolitik samt administreringen af justitieministeriet en saklig och dräpande kritik, som säkerligen tog skruv åtven på regeringsbankerna. Sedan han instämt med regeringen om "public ownership", påpekade han, att Mr. Roblin måst öfvergeva sitt ursprungliga program om municipal äganderätt och slå in på den af liberalerna advocerade principen om provinsial äganderätt. Mr. Roblin måste också erkänna, att om regeringen fortskridit med sin ursprungliga plan, det skulle blifvit liktydigt med att utkastat från 3 till 4 millioner dollars, att hans enda rädning var att utköpa Bell-bolaget på de vilkor detta dikterade. Därför var detta bolag villigt att gifva med sig. Under de kommande fyrtio åren skall provinsen betala till detta bolags aktieägare en årlig räntedelning på \$136,000, en större årsinkomst än bolaget hittills varit i stånd att förtjåna i provinsen. Därför är det att gifva behållit vissa viktiga privilegier, såsom ägandet af en egen sammanknutningslinje i provinsen för sitt system i Ontario och Saskatchewan, återupptagandet af telefontriften om provinsen utgår något af denna kostnad.

Den liberala oppositionen i legislaturen är visserligen liten, men som man förstår af inledning, naggande god. Visserligen räknar regeringspartiet mer än dubbelt så många medlemmar som motsidan, men när man sammanräknar röstantalet för hela provinsen, finner man, att den konservativa röstverket ej uppgår till 2 procent. Reaktionen är därför ej så populär som den inbillar sig, och skulle den beträknat sig i telefonfrågan eller några afslöjanden uppkomma i sammanhang därmed, torde dess dagar i provinsen snart vara räknade. Sedan landförsäljningen nedgått, kan regeringen nu ej skyttas med några överskott, och med den slösaktighet, som gjort sig gällande på alla områden inom förvaltningen, måste den framtida kassabrist, hvilken genom förvaltningsåtgärder måste fyllas, tvätt genomföra reformer i syfte att väggåbringa ett mera ekonomiskt regeringsmaskineri. I detta förhållande ligger ej Mr. Roblin naturligtvis bakom, och den 30 December var köpet afslutat. Nu var legislaturen endast i tillfälle att godkänna millionärens. Särskligen hade legislaturen rätt att säga ett ord med i laget innan köpet afslutades. När man närmare granskar förslaget, finner man, att regeringen betalat ett mycket högt pris för en gammal anläggning, samt att den gått till väga med för stor brådska. Reaktionen hade aldrig fått i uppdrag att utköpa Bell-bolaget, och dess plikt och skyldighet mot elektoratet var att förstå inhämta legislatures med

fall provinsen ämnar inköpa något förut existerande telefontystem, skulle köpsumman ej få öfvergå det verkliga kostnadsvärdet jämförd med kostnaden för duplicering af samma system plus tio procent sedan man adragit en viss summa för slötning samt vidare att inga privilegier eller framtidsprofiter skulle betalas för. Efter genomgången af Mr. Daggers rapport är det utan att man med blandade känslor betraktar den gamla transaktionen, när man ser det kolossala priset, som betalas, i synnerhet som det är ett faktum, att systemets utrustning och apparater ej äro i förstklassig kondition. Det hade endast blifvit en utsvärta när Bell-bolaget måst gifva med sig och lemna färdigt godvilligt, och då hade dess anläggning varit mera värd än gammalt skrot. Hade Bell-bolaget från första början uppfört sig ordentligt och vinlagt sig om att gifva en god servis för ett hyggligt pris, hade det väl aldrig blifvit fråga om något provinsystem alls. Men för att undvika fraktion har Manitoba sålats med en stor skuld, endast för att betala Bell-bolagets skattdragare en väcker årsanta, hvilken kanske måste tagas ur höjda telefonavgifter och försämdt servis. På dessa grunder kunde liberalerna ej godkänna regeringens telefontöpsplan. Justitieminister Campbells förvaltning af sitt departement nagelors, och särskildt påpekades Wood-saken. Denne Wood, som dref terminsspekulationer (och som nu är under åtal i Förenta Staterna för liknande sak), blev här i Winnipeg åtalad för svindleri. På order af justitieministeriet upphäldes anklagelsen mot honom, sedan han ersatt kändaren och på så sätt, för att begagna regeringsorganet, Telegrams egna ord, "köpt sig fri". Talaren sade att den gamla sanningen af rättvisan i skenad af fru Justitia med förbundna ögon, skulle här i Manitoba ersättas med Mr. Campbells porträtt, hvilken tummar med vägskalarna, att de gå in upp än ned, allt efter behag. Efter Mr. Johnson följde Mr. Norris från Lansdowne på den liberala sidan, hvilken särskildt bemötte de i tronstället gjorda klagomålen mot Dominion-regeringen, för att denna ej öfverläter till provinsregeringen skollandet. Talarens påpekade att Dominion-regeringens förvaltning var både vinstgifvande och välbefogad. Under dess förvaltning realiserade landet från 8 till 13 dollars pr acre, under det Roblin-regeringen slumpat bort det finaste land i provinsen från \$1.56 till \$3.00 pr acre, hvilket land, så fort det kommit i enskildas ägo, drifvits upp till tio dollars pr acre. Den liberala oppositionen i legislaturen är visserligen liten, men som man förstår af inledning, naggande god. Visserligen räknar regeringspartiet mer än dubbelt så många medlemmar som motsidan, men när man sammanräknar röstantalet för hela provinsen, finner man, att den konservativa röstverket ej uppgår till 2 procent. Reaktionen är därför ej så populär som den inbillar sig, och skulle den beträknat sig i telefonfrågan eller några afslöjanden uppkomma i sammanhang därmed, torde dess dagar i provinsen snart vara räknade. Sedan landförsäljningen nedgått, kan regeringen nu ej skyttas med några överskott, och med den slösaktighet, som gjort sig gällande på alla områden inom förvaltningen, måste den framtida kassabrist, hvilken genom förvaltningsåtgärder måste fyllas, tvätt genomföra reformer i syfte att väggåbringa ett mera ekonomiskt regeringsmaskineri. I detta förhållande ligger ej Mr. Roblin naturligtvis bakom, och den 30 December var köpet afslutat. Nu var legislaturen endast i tillfälle att godkänna millionärens. Särskligen hade legislaturen rätt att säga ett ord med i laget innan köpet afslutades. När man närmare granskar förslaget, finner man, att regeringen betalat ett mycket högt pris för en gammal anläggning, samt att den gått till väga med för stor brådska. Reaktionen hade aldrig fått i uppdrag att utköpa Bell-bolaget, och dess plikt och skyldighet mot elektoratet var att förstå inhämta legislatures med

En millionpresent åt Bell-bolaget.

I Winnipeg Tribune publicerades i lördags ett uppsvetsäckande bref, som kastar nytt ljus öfver Roblin-regeringens telefontöpsplan. Det är skrivet af en framstående fackman på telefonteknikens område, Mr. Francis Dagg, densamma som ursprungligen uppford planer för Manitoba-regeringens telefontöpsplan, och som ledde agitationen för regeringen under valkampanjen ett år sedan. Hans uppgifter och argument tvärfärdigt uppmärksamhet af såväl allmänheten som legislaturen, och regeringen gjorde väl om den lyssnade till och beaktade sig något. Mr. Dagg påpekar först, att hans beräkningar att duplicera Bell-systemet i provinsen äro riktiga, och om regeringen lyckats öfverkomma Bell-bolaget till ett sådant pris, hade det varit möjligt för provinsen att nedskatta abonnementsavgifterna så lågt som man utlofvade under valkampanjen, men nu anser han det tvifvelaktigt, att regeringen kan gifva samma servis som Bell-bolaget enligt nu gällande taxor, utan att komma i kassabans. Han anser det därför som sin skyldighet att fråga Manitobas befolkning om den är villig att gifva Bell-bolaget en million dollars i present öfver och utom det verkliga värdet af dess anläggning för privilegiet att regeringen skulle ge samma servis för samma pris? För att bevisa det röfvarer, som regeringen betaldade för systemet, jämför han den af regeringen nyligen uppgjorda rapporten med de uppgifter, som gäfvos af president Sise inför Dominion-parlamentets telefontekniska komité och som återfinnes i den tryckta offentliga rapporten "Proceedings of Committee on Telephone Systems" och anför de uppsatta värderingsposterna punkt för punkt, och finner man således, att Mr. French, provinsregeringens fackman, öfvervärderat president Sise i följande poster: Winnipeg växelstation \$390,530, Öfriga växelstationer 333,640, Lång-distans-linjer 174,521, S. k. "toll"-stationer 5,625, Summa 1,204,312. Till detta kommer en mysteriös post på \$310,000, hvilken står upptecknad under titel "Engineering and real estate". Men som kostnaden för hela systemet är beräknad, att alla gjorda utgifter på kapitalkontot divideras med antalet apparater, är även denna summa en gång inräknad och bör således läggas till öfvan angifna deduktioner. Mr. Dagg avslutar med att anför paragraferna 3 och 4 af kapitel 89 af Manitobas grundlag från 1906, hvilket kapitel också kallas telefontöps-akten. Här förordnas att i

Strikskolorna och fabrikanternas därtom.

Japan har femtio gånger flera industriarbetare än Förenta Staterna eller något annat land på jorden, ja kanske flera än alla andra nationer tillsammans. Reaktionen gifver elever vid sådana skolor uppskov med militärtjänsten, kortare tjänstetid i armén och företräde vid tillsättande af platser. Det industriella undervisningssystemet i Japan är icke gammalt. Det kom först i bruk 1890, då den första skolan upprättades. I dessa skolor utbildas dugliga ingenjörer, jordbrukare, fabrikanter, sjömän och affärsmän. Och när man så tager i betraktande arbetslösheten i Japan, hvilket blott uppgår till en bagatel, mot i Europa och Amerika, kan man förstå att det är lätt för Japan att konkurrera med västern. En japansk arbetare behöver ju icke så stor lön som en arbetare här i landet eller i Europa, ty en japanes kan leva en hel dag på hvad som icke räcker till frukost åt en nitman. Det är således utskikt för att den gula faran kommer i sin värsta sked när anordningarna på man i allmänhet tänkt sig.

Staters födelse och död.

Öfver detta ämne höll nyligen prof. R. Kjellen en mycket instruktiv och intressant föreläsning. Tal redogjorde först för själva statsbegreppet. "Staten" är ett ord, som ofta användes, ett stort ord, som liksom många andra allmänna begrepp är det ej alltid lätt och rätt fattadt. I en enskild händelse är det mycket att göra med staten i vanliga fall. Men om någon bryter mot de allmänna rättförelsehallandena, så har staten till sitt förfogande lagens arm och träffar den skyldige. Staten har makt att tillvarata sin vilja. Men det gifves även andra fall, då staten sått säga kommer emot den enskildes, såsom genom utkrävande af kronoskatt och värplik. Detta kan ju för den enskilde kännas som en uppföring för staten, men han är ersättning på andra håll genom tjänstutövning af det outhärligt goda som ligger i ett rätt statsstånd. Staten gör således den enskilde mångdubbelt igen hvad den tager i skatt och utgörande af värplik m. m.; den skyddar rätten och värnar mot utländskt förtryck; den underhåller skolor, bygger järnvägar, köper vattenfall, gynnar konst och vetenskap o. s. v. Staten har sålunda stora ekonomiska och kulturella intresser att beakta, och hvart tredje år, vid valet till riksdagen. Andra kamrater, kallas den enskilde att ha sitt ord med i laget vid bestämmandet af statens vilja och makt.

"Den gula faran".

Den amerikanska flottans seglats till Stillahavskusten har gifvit anledning till mångahanda gissningar angående ändamålet med denna resa. Många äro af den mening, att det är en demonstration mot Japan. Till synes är ju förhållandet mellan slöppångens land och den stora republik det allra bästa, hvilket det ju också är all grund till att tro. Men det ligger åtskilligt i luften som talor för att Onkel Sam gärna kan vara förberedd på hvad som helst. I alla fall behöfvas västkustens bebyggelse ett bättre försvar, goda belästringar i Stilla halvets fästevägar. Den kejseren har vid olika tillfällen talat om den "gula faran", som hotar från Asien. I Japan har den moderna civilisationen slagit så djupa rötter, att det nu kan måttas sig med Europa o. Amerika. Kommer så Kina efter hand i Japans spår, blir det nästan mera i den gula faran än hittills.

Den japanska krigsflottan led jämförelsevis obehöfligt förkast, i kriget mot Ryssland, och den förkast hvar är, så det är icke af vägen för Förenta Staterna att befinna sin ställning på västkusten, tillfälligt skulle inträffa. Men den egentliga faran från östern träder kanske icke mest fram i form af kulor och krut. I sådant hänseende torde nog Förenta Staterna hafva utsikt att kunna stå sig mot Japan. Det nästa stora kriget kommer efter alla märken att döma att försiggå på det industriella området, och på det färdigt riktiga Japan sina kanoner ej allena mot Förenta Staterna, utan även mot Kanada och hela den civiliserade världen för öfrigt. Den stora armé, med hvilken mikadon hoppas tillkämpa sig världshandeln, är nu under utbildning. Från Japans tusen industriskolor utgår dagligen skaror af öfvade soldater, väl skickade att upptaga kampen på det industriella slagfältet. Andra länders industriella undervisningssystem förblekna vid sidan af Japans.

Förenta Staterna hafva brutit in på sin egen ryggs, när de vid sina utmärkte skolor utbildat japaner, och man har kanske ansett det för en ära, att Asiens söner ville komma hit för att lära. Det är dock icke endast i Staterna japanserna utbildas för det kommande stora kriget. I alla Europas infundständer och industriella centra äro tusentals japaneser instruerade som studenter vid universitet och industriläroverk. Och dessa asiater hafva samerligen öpnat sig för sin födelsedag; deras födelseprocess kräver hundratals år. Här, vid medvetna tvänne faktorer: acklimatisering eller anpassning i enlighet med naturförhållandena; det är en betydlig olikhet mellan t. ex. bergshon och slättbon. Ännu större inverkan har klimatet; ett tropiskt klimat kan ej utveckla en handlingskraftig ras. Om hela svenska folket utvandrade till Centralafrika, skulle det inom ett par generationer förändras till ögenkänlighet. Svensk-amerikaner eller svensk-canadiensare, är efter några år ej mer densamma, som då han var i Sverige.

Acklimatisering verkar i samband med den andra faktorn: assimileringen eller upplösningsen i rasbänsande genom äktenskap. Engelsen äro en produkt af dylik upplösningsen af danskar, tyskar, fransmän och kelter, under loppet af 800 år, en ur historisk synpunkt kort period. I vår tid har vi ett talande exempel på en stat som håller på att födas: Nordamerikas Förenta Stater.

LANDTBROK

VÄRLDENS BÄSTA KO. Det bästa resultat i mjölkproduktion som någonsin åstadkommit har man nyligen fått vid Rosendale, Wisconsin. Den 23 December gaf den nioåriga Holstein-kon Colantha 4th's Johanna 66 pounds mjölk och gick därmed igenom det prof som pågått med henne under 365 dagar. Under den tiden gaf hon 27,432.5 pounds mjölk, provande 3.64 procent eller 998.26 lbs. smörrett, motsvarande 1247.82 lbs. smörrett. Hon mjölkades fyra gånger om dagen, kl. 5 och kl. 11, och hennes hälsotillstånd var utmärkt, då profningen afslutades. Kon ägdes af W. J. Gillet & Springvale Stock Farm, och innan årsprofningen fullbordades, slog hon världsrekordet i manad. Dessa försök illustrera sannolikt bättre än någonting annat skulle göra, de underbara framsteg som göras i urval af afveljningar, och hvilken fördel det har att noga beakta deras egenskaper och kroppsutveckling. Försöken visa också att det icke är för mycket att sträfvä efter att höja mjölkproduktionen för hvarje ko öfver hela kontinenten till 10,000 pounds mjölk eller 400 pounds smör. Säkert är att om kreaturen rätt väljas och skötas, kan produktionen upprättas ofantligt.

Insändt. LA GRIPPE, eller influensa, gränsar nu nästan öfverallt i Amerika. Man bör ej vanvärda denna sjukdom, ty ganska ofta medför den farliga svavter och t. o. m. döden. Den säkraste behandlingsmetoden går ut på att stärka systemet i allmänhet, och detta mål uppnås säkrast genom bruket af Carnegies Porter vid måltiderna.

Svensk Läkare.

DR. C. E. JOHNSON. Kontor: 592 Main St. Allman Block. Mottagningstid 10-12 f.m. 1-3-4-30 e.m. Telefon till Kontor 5318. Telefon till Bostad 5319. Bostad: 120 Cathedral Avenue. Sjukbnd under aft-n, personligen eller i telefon erhålla prompt tilllys.

Dr. S. C. Peterson

Svensk Läkare och Kirurg. Kontor: 522 Main St.; Tel. 7922. Bostad: 96 Dagmar St., Tel. 5038. Kontorstimmor: 11-12 f.m. 3-5 e.m. 8-9 e.m.

Björnson & Brandson

LÄKARE. Kontor: 650 WILLIAM AVE. Telefon 89. Mottagningstid: 1.30-3, 7-8 e.m. Bostad: 620 McDermott Ave. Telefon 4300.

N. J. Maclean, M.D.

M. R. C. S. (Eng.) Specialist i behandling af kvinnosjukdomar och kirurgi. 326 SOMERSET BLDG. Tel. 135. Kontorstimmor: 4-7 e.m. samt enligt öfverenskommelse. Telefon till bostad: 112.

Skand. Advokat

Thos. H. Johnson, Barrister, Solicitor, Etc. Kontor: Room 33, CANADA LIFE BUILDING, hörnet af Main och Portage Ave.

PROFESSOR JONAS PALLSON

Piano- och Sång Lärare. Lärjungar beredas för inträde till TORONTO UNIVERSITY i Toronto. ADDRESS: 727 Sherbrooke St. Winnipeg.

ELEKTRISKA ARTIKLAR

såsom Globes, Hylsor, Ledningar och Ringklockor, Batterier m. m. POTTEN & HAYES 214 NENA ST., WINNIPEG

SKRIDSKOR SLIPAS

Försäljning af Skridskor, Skodon, Remmar, Snören, "Pucks", Hockey-Käppar etc. POTTEN & HAYES 214 NENA ST., WINNIPEG

LANDTBROK

VÄRLDENS BÄSTA KO. Det bästa resultat i mjölkproduktion som någonsin åstadkommit har man nyligen fått vid Rosendale, Wisconsin. Den 23 December gaf den nioåriga Holstein-kon Colantha 4th's Johanna 66 pounds mjölk och gick därmed igenom det prof som pågått med henne under 365 dagar. Under den tiden gaf hon 27,432.5 pounds mjölk, provande 3.64 procent eller 998.26 lbs. smörrett, motsvarande 1247.82 lbs. smörrett. Hon mjölkades fyra gånger om dagen, kl. 5 och kl. 11, och hennes hälsotillstånd var utmärkt, då profningen afslutades. Kon ägdes af W. J. Gillet & Springvale Stock Farm, och innan årsprofningen fullbordades, slog hon världsrekordet i manad. Dessa försök illustrera sannolikt bättre än någonting annat skulle göra, de underbara framsteg som göras i urval af afveljningar, och hvilken fördel det har att noga beakta deras egenskaper och kroppsutveckling. Försöken visa också att det icke är för mycket att sträfvä efter att höja mjölkproduktionen för hvarje ko öfver hela kontinenten till 10,000 pounds mjölk eller 400 pounds smör. Säkert är att om kreaturen rätt väljas och skötas, kan produktionen upprättas ofantligt.

SKRIDSKOR SLIPAS

Försäljning af Skridskor, Skodon, Remmar, Snören, "Pucks", Hockey-Käppar etc. POTTEN & HAYES 214 NENA ST., WINNIPEG

LANDTBROK

VÄRLDENS BÄSTA KO. Det bästa resultat i mjölkproduktion som någonsin åstadkommit har man nyligen fått vid Rosendale, Wisconsin. Den 23 December gaf den nioåriga Holstein-kon Colantha 4th's Johanna 66 pounds mjölk och gick därmed igenom det prof som pågått med henne under 365 dagar. Under den tiden gaf hon 27,432.5 pounds mjölk, provande 3.64 procent eller 998.26 lbs. smörrett, motsvarande 1247.82 lbs. smörrett. Hon mjölkades fyra gånger om dagen, kl. 5 och kl. 11, och hennes hälsotillstånd var utmärkt, då profningen afslutades. Kon ägdes af W. J. Gillet & Springvale Stock Farm, och innan årsprofningen fullbordades, slog hon världsrekordet i manad. Dessa försök illustrera sannolikt bättre än någonting annat skulle göra, de underbara framsteg som göras i urval af afveljningar, och hvilken fördel det har att noga beakta deras egenskaper och kroppsutveckling. Försöken visa också att det icke är för mycket att sträfvä efter att höja mjölkproduktionen för hvarje ko öfver hela kontinenten till 10,000 pounds mjölk eller 400 pounds smör. Säkert är att om kreaturen rätt väljas och skötas, kan produktionen upprättas ofantligt.

SKRIDSKOR SLIPAS

Försäljning af Skridskor, Skodon, Remmar, Snören, "Pucks", Hockey-Käppar etc. POTTEN & HAYES 214 NENA ST., WINNIPEG

IMPERIAL BANK

OF CANADA. Kapital (Inbetaldt) \$4,825,000. Reservkapital 4,825,000. Gällande intresse betalas å deponitioner. SPARANESSADELNINGEN REKOMMENDAS. Växlar dragas på alla platser i Sverige, Norge och Danmark, äro betalbara i kronor. HUFVUDKONTOR: Tillfällig lokal, med en nva bankbyggnad uppförd, hörnet af McDermott och Albert Sts. N. C. Leslie, Manager. NORTH END FILIAL: Hörn. af Selkirk och Main St. W.A. Hebblewhite, Manager.

The Home Bank of Canada

Etablerad år 1854. På samma gång som vi driva allmän bankrörelse fästa vi särskildt vikt vid vår Sp bank förtroende. En hem-sparbank utlänas fritt till hvarje insättare. 426 Main St. Winnipeg. H. F. FORREST, Manager.

Kerr, Bawlf, McNamee

220 Main Street. LIKBESÖRJARE. KONTORETS PHONE 413. BOSTADS-PHONE, 490. Ambulans tillhörande affären. Enda Hvita Läkvaagn för Barn i staden. Pris \$3.00 per tur.

Clark Bros. & Hughes

388 Portage Ave. Steele Block. TEL. 1239. LIKBESÖRJARE.

A. S. BARDAL

BEGRAFNINGNS BYRÅ. Begravnings utföras skyndsamt och till moderat pris. HYRKUSKVERK. Första klassens droskor. Telefon 306. Nordal Block, 121 Nena st.

J. THOMSON & CO.

LIKBESÖRJARE. 501 MAIN ST. MIDD EMOT CITY HALL. TELEFON 1.

Carnegie's Porter advertisement featuring an image of a bottle and text describing the product's quality and availability.

Sverige Nyheter.

STOCKHOLM. Konung Gustaf har meddelat ståtardet, att han icke ämnar lämna sin kronbestigning...

BLEKINGE LÄN. Eld utbröt i förmiddags f. d. i en trägårdsmästarens förtäring i länet, icke särskild lämplig sig för utveckling af en dyrbart offentlig tryck och pump.

GÖTEBORGS LÄN. Robert Dickson, hvars affärer visat sig vara mycket svårare tillräckande, än man i början trodde, har sedan en tid varit försvunnen, och man vet ej alla hvart. Hans betalningsinställelse har naturligtvis orsakat olägenheter och oro inom vida kretsar i Skåne och särskildt i Lund, der han en längre tid varit bosatt. För att ena sig om ett gemensamt uttalande hade hans borgersmän i tisdags f. d. i hotellet Kramer i Malmö ordnat ett enkelt möte.

GÖTEBORGS LÄN. Robert Dickson, hvars affärer visat sig vara mycket svårare tillräckande, än man i början trodde, har sedan en tid varit försvunnen, och man vet ej alla hvart. Hans betalningsinställelse har naturligtvis orsakat olägenheter och oro inom vida kretsar i Skåne och särskildt i Lund, der han en längre tid varit bosatt.

ÖSTERGÖTLANDS LÄN. Tre unga män, officersasspiranten Folke Sjöstrand, studeranden Yngve Sjöstrand, söner till läroverksdjaktorn dr. G. Sjöstrand i Linköpinge samt underlöjtnanten F. Gustafson begrafvades sig en dag för några veckor sedan ut till Rindfors. Der ha de bott i dr. Sjöstrands villa och idkat sport och jakt. På återvägen flugo de vid en holme i sjön Jerulunden se en flock orrar. Folke Sjöstrand gaf sig i väg id, men plötsligt brast in honom, och han föll i vattnet. Dr. Gustafson hade skidorna fastbundna kunde han blott med möda hålla sig uppe. Slutligen gled också gevarsmannen öfver axeln ned öfver kroppen, liandande sig om benen och tyngde ned honom. De två yngre bröderna, Yngve Sjöstrand, bad på den svaga isen slita sig till hjälp och lyckades knasta till Folke en knif, med hvilken denne afskar remmarna på skidorna och geväret och kom så upp. Han hade då legat i omkring 20 minuter. Båda begrafvades sig nu mot en holme, men ett ögonblick brast isen på nytt och båda kommo i vattnet. Löjtnant Gustafson hade under tiden också kommit till och lyckades rädda bröderna. Genomvatt och på afstånd från hvarandra började de sin vandring på nytt, men inom kort brast isen för tredje gången under Folke. Löjtnant Gustafson lyckades rädda honom skidatviken, och det lyckades också nu att få upp Folke på det torra. Men han var då så medtagen, att han ej kunde tala eller röra sig. Löjtnant Gustafson lyckades komma öfver till närmaste strand, der folk uppbådades. Det gick emellertid ej att nå de nödsittande på annat sätt än att slå sönder isen och på det sättet rädda dem. Detta tog flera timmar i anspråk, och då Folke Sjöstrand, som var tillfrisknad, var tillräckligt stark, hade han följt med, men han höll sig ändå varm. Af hans rop tillkallades folk från en annan holme och lyckades rädda Yngve Sjöstrand. I medtaget tillkallades genom telefon hade ledaren tillkallade. Han trodde hela tiden, att sörgunga och deras sällskap vore eller varit i stor fara, men ej kunde han föreställa sig, att den ene sonen dukt ut öfver. Gränslös bief dertill hans sorg, när han såg gården Hackel mötte expeditionen från holmen, medförande sonens lik på en kalle. Det kan tilläggas, att löjtnant Gustafson en lång stund genom gländning och fröttering sökte återkalla Folke till livet, men det lyckades ej. En likare, som anlänt från Linköping, kunde ej heller annat än konstatera dödsstillståndet. Samtliga de tre vännerna från Västernorrlands Län, som trott såväl som hälsa som symnerliga dikta sig häns genom försök att skriva och härlade sportmän, som pröfvat

der vilkor, att inom Näsjö tecknas aktier för 40,000 kr och lämplig byggnadsplan tillämpas mot kr. 500. Drifkraft skulle fabriken taga från Näsjö elektricitetsverk. Med ett medel beaktat, för att ej såga genomvandrat, ty långa sträckor ströfvade han till fots, både af ekonomiska skäl och för att bättre lära känna landet och folk.

KOPPARBERGS LÄN. En intressant uppfinning, hvarpå patent söktes, är gjord af fru Kerstin Oström, maka till kyrkoherden O. A. Oström i Siljanäs, Dalarna. Hon har uppfunnit ett sätt att konstruera en apparat, afskseparatorn, för diskning af matkärn. Diskeparatorn består af två uppträttande, koncentriska cylindrar af plåt, glas eller porcellin, af hvilka den inre är lätt försedd med vattenhållsål i ålderna som å öfre basytan. Kärnen placeras i ställbara hyllor i den inre cylindern och fasthållas ständigt genom särskilda skyddsarrangör, hvaraf styllarna med kärnen förtäring i köpenhagens stad vid Dagshög i närheten af Remsjö baka makadamfabrik, med rättighet för köparne att ur deravande berg uttaga sten för export. På platsen förtäring i köpenhagens stad vid Dagshög i närheten af Remsjö baka makadamfabrik, med rättighet för köparne att ur deravande berg uttaga sten för export.

MALMÖHUS LÄN. Snickaren A. P. Lundin från Möllevångens skulle i fredags f. d. åtföljd af en person, i drokta begrafv sig till lasarett i Lund för att der intagas såsom patient. Vid framkomsten dit steg hans följeslagare ur drokta och samtalade ett ögonblick med kuskerna i detsamma Lundin drog fram en revolver och sköt sig inne i drokta ett skott i munnen, hvaraf öden ögonblickligen följde. Lundin var omkring 65 år gammal.

HALLANDS LÄN. I lördags f. d. öfverkördes af uppstående snälltåg på Vestkustbanan vid Askölöfers station 21-åriga ångbåtsledaren Ragnar Svensson från Varberg. Man antager, att S. i Varberg af misstag kommit upp på snälltåget och försökt hoppa af detta, som ej stannar vid Askölöfer, och dervid kommit under tåget. Detta gick öfver båda benen. I mycket medtaget tillstånd infördes den skadade till Varbergs lasarett. Tillståndet är mycket betänkligt.

JEMTLANDS LÄN. Jemtlands trävarubolags konkursmassa har till Hjerpens trämassfabrik sålt Pilgrinstads ångsåg "Modig" samt en del afverksningsredskap och hemman för sammanlagt 200,000 kr.

JONKÖPINGS LÄN. Stockaryds nya kyrka är nu färdig till afstyning. Den till det yttre bitmalade kyrkan med sin kopparklätbeklädd samt med åskledare försedda ganska höga tornspira har ett mycket vackert läge nästan mittför Stockaryds station. Till det inre äro kyrkans väggar målade i gult i ej mindre än fyra olika färver, men takfärdet däremot i ljusfärg med blåa inramningar. Predikstolen med den till dessamma ledande trappan är konstnärsligt arbetad samt försedd med många förgyllningar, liksom å altarstafan å hvilken dessutom trenne bild. föreställande Prälasen samt apostlarna Petrus och Johannes, äro artistiskt målade af den i vida kretsar för sin skicklighet kände målarmästaren V. A. Isakson från Hvetlanda, hvilken och utfört alla målningensarbetena i den nya kyrkan. För kyrkans uppställning under den kalla årstiden äro vännerna öfver och sværigen pröfvade. Expressapparater af Ebbes bruk tillverkning i kyrkans främre del uppställda. Metallfabriken Nos i Jönköping har å ordinarie beställningar beslutat förflytta fabriken till Näsjö, under vilkor, att inom Näsjö tecknas aktier för 40,000 kr och lämplig byggnadsplan tillämpas mot kr. 500. Drifkraft skulle fabriken taga från Näsjö elektricitetsverk. Med ett medel beaktat, för att ej såga genomvandrat, ty långa sträckor ströfvade han till fots, både af ekonomiska skäl och för att bättre lära känna landet och folk.

ÖSTERGÖTLANDS LÄN. Tre unga män, officersasspiranten Folke Sjöstrand, studeranden Yngve Sjöstrand, söner till läroverksdjaktorn dr. G. Sjöstrand i Linköpinge samt underlöjtnanten F. Gustafson begrafvades sig en dag för några veckor sedan ut till Rindfors. Der ha de bott i dr. Sjöstrands villa och idkat sport och jakt. På återvägen flugo de vid en holme i sjön Jerulunden se en flock orrar. Folke Sjöstrand gaf sig i väg id, men plötsligt brast in honom, och han föll i vattnet. Dr. Gustafson hade skidorna fastbundna kunde han blott med möda hålla sig uppe. Slutligen gled också gevarsmannen öfver axeln ned öfver kroppen, liandande sig om benen och tyngde ned honom. De två yngre bröderna, Yngve Sjöstrand, bad på den svaga isen slita sig till hjälp och lyckades knasta till Folke en knif, med hvilken denne afskar remmarna på skidorna och geväret och kom så upp. Han hade då legat i omkring 20 minuter. Båda begrafvades sig nu mot en holme, men ett ögonblick brast isen på nytt och båda kommo i vattnet. Löjtnant Gustafson hade under tiden också kommit till och lyckades rädda bröderna. Genomvatt och på afstånd från hvarandra började de sin vandring på nytt, men inom kort brast isen för tredje gången under Folke. Löjtnant Gustafson lyckades rädda honom skidatviken, och det lyckades också nu att få upp Folke på det torra. Men han var då så medtagen, att han ej kunde tala eller röra sig. Löjtnant Gustafson lyckades komma öfver till närmaste strand, der folk uppbådades. Det gick emellertid ej att nå de nödsittande på annat sätt än att slå sönder isen och på det sättet rädda dem. Detta tog flera timmar i anspråk, och då Folke Sjöstrand, som var tillfrisknad, var tillräckligt stark, hade han följt med, men han höll sig ändå varm. Af hans rop tillkallades folk från en annan holme och lyckades rädda Yngve Sjöstrand. I medtaget tillkallades genom telefon hade ledaren tillkallade. Han trodde hela tiden, att sörgunga och deras sällskap vore eller varit i stor fara, men ej kunde han föreställa sig, att den ene sonen dukt ut öfver. Gränslös bief dertill hans sorg, när han såg gården Hackel mötte expeditionen från holmen, medförande sonens lik på en kalle. Det kan tilläggas, att löjtnant Gustafson en lång stund genom gländning och fröttering sökte återkalla Folke till livet, men det lyckades ej. En likare, som anlänt från Linköping, kunde ej heller annat än konstatera dödsstillståndet. Samtliga de tre vännerna från Västernorrlands Län, som trott såväl som hälsa som symnerliga dikta sig häns genom försök att skriva och härlade sportmän, som pröfvat

ÖSTERGÖTLANDS LÄN. Tre unga män, officersasspiranten Folke Sjöstrand, studeranden Yngve Sjöstrand, söner till läroverksdjaktorn dr. G. Sjöstrand i Linköpinge samt underlöjtnanten F. Gustafson begrafvades sig en dag för några veckor sedan ut till Rindfors. Der ha de bott i dr. Sjöstrands villa och idkat sport och jakt. På återvägen flugo de vid en holme i sjön Jerulunden se en flock orrar. Folke Sjöstrand gaf sig i väg id, men plötsligt brast in honom, och han föll i vattnet. Dr. Gustafson hade skidorna fastbundna kunde han blott med möda hålla sig uppe. Slutligen gled också gevarsmannen öfver axeln ned öfver kroppen, liandande sig om benen och tyngde ned honom. De två yngre bröderna, Yngve Sjöstrand, bad på den svaga isen slita sig till hjälp och lyckades knasta till Folke en knif, med hvilken denne afskar remmarna på skidorna och geväret och kom så upp. Han hade då legat i omkring 20 minuter. Båda begrafvades sig nu mot en holme, men ett ögonblick brast isen på nytt och båda kommo i vattnet. Löjtnant Gustafson hade under tiden också kommit till och lyckades rädda bröderna. Genomvatt och på afstånd från hvarandra började de sin vandring på nytt, men inom kort brast isen för tredje gången under Folke. Löjtnant Gustafson lyckades rädda honom skidatviken, och det lyckades också nu att få upp Folke på det torra. Men han var då så medtagen, att han ej kunde tala eller röra sig. Löjtnant Gustafson lyckades komma öfver till närmaste strand, der folk uppbådades. Det gick emellertid ej att nå de nödsittande på annat sätt än att slå sönder isen och på det sättet rädda dem. Detta tog flera timmar i anspråk, och då Folke Sjöstrand, som var tillfrisknad, var tillräckligt stark, hade han följt med, men han höll sig ändå varm. Af hans rop tillkallades folk från en annan holme och lyckades rädda Yngve Sjöstrand. I medtaget tillkallades genom telefon hade ledaren tillkallade. Han trodde hela tiden, att sörgunga och deras sällskap vore eller varit i stor fara, men ej kunde han föreställa sig, att den ene sonen dukt ut öfver. Gränslös bief dertill hans sorg, när han såg gården Hackel mötte expeditionen från holmen, medförande sonens lik på en kalle. Det kan tilläggas, att löjtnant Gustafson en lång stund genom gländning och fröttering sökte återkalla Folke till livet, men det lyckades ej. En likare, som anlänt från Linköping, kunde ej heller annat än konstatera dödsstillståndet. Samtliga de tre vännerna från Västernorrlands Län, som trott såväl som hälsa som symnerliga dikta sig häns genom försök att skriva och härlade sportmän, som pröfvat

ÖSTERGÖTLANDS LÄN. Tre unga män, officersasspiranten Folke Sjöstrand, studeranden Yngve Sjöstrand, söner till läroverksdjaktorn dr. G. Sjöstrand i Linköpinge samt underlöjtnanten F. Gustafson begrafvades sig en dag för några veckor sedan ut till Rindfors. Der ha de bott i dr. Sjöstrands villa och idkat sport och jakt. På återvägen flugo de vid en holme i sjön Jerulunden se en flock orrar. Folke Sjöstrand gaf sig i väg id, men plötsligt brast in honom, och han föll i vattnet. Dr. Gustafson hade skidorna fastbundna kunde han blott med möda hålla sig uppe. Slutligen gled också gevarsmannen öfver axeln ned öfver kroppen, liandande sig om benen och tyngde ned honom. De två yngre bröderna, Yngve Sjöstrand, bad på den svaga isen slita sig till hjälp och lyckades knasta till Folke en knif, med hvilken denne afskar remmarna på skidorna och geväret och kom så upp. Han hade då legat i omkring 20 minuter. Båda begrafvades sig nu mot en holme, men ett ögonblick brast isen på nytt och båda kommo i vattnet. Löjtnant Gustafson hade under tiden också kommit till och lyckades rädda bröderna. Genomvatt och på afstånd från hvarandra började de sin vandring på nytt, men inom kort brast isen för tredje gången under Folke. Löjtnant Gustafson lyckades rädda honom skidatviken, och det lyckades också nu att få upp Folke på det torra. Men han var då så medtagen, att han ej kunde tala eller röra sig. Löjtnant Gustafson lyckades komma öfver till närmaste strand, der folk uppbådades. Det gick emellertid ej att nå de nödsittande på annat sätt än att slå sönder isen och på det sättet rädda dem. Detta tog flera timmar i anspråk, och då Folke Sjöstrand, som var tillfrisknad, var tillräckligt stark, hade han följt med, men han höll sig ändå varm. Af hans rop tillkallades folk från en annan holme och lyckades rädda Yngve Sjöstrand. I medtaget tillkallades genom telefon hade ledaren tillkallade. Han trodde hela tiden, att sörgunga och deras sällskap vore eller varit i stor fara, men ej kunde han föreställa sig, att den ene sonen dukt ut öfver. Gränslös bief dertill hans sorg, när han såg gården Hackel mötte expeditionen från holmen, medförande sonens lik på en kalle. Det kan tilläggas, att löjtnant Gustafson en lång stund genom gländning och fröttering sökte återkalla Folke till livet, men det lyckades ej. En likare, som anlänt från Linköping, kunde ej heller annat än konstatera dödsstillståndet. Samtliga de tre vännerna från Västernorrlands Län, som trott såväl som hälsa som symnerliga dikta sig häns genom försök att skriva och härlade sportmän, som pröfvat

ÖSTERGÖTLANDS LÄN. Tre unga män, officersasspiranten Folke Sjöstrand, studeranden Yngve Sjöstrand, söner till läroverksdjaktorn dr. G. Sjöstrand i Linköpinge samt underlöjtnanten F. Gustafson begrafvades sig en dag för några veckor sedan ut till Rindfors. Der ha de bott i dr. Sjöstrands villa och idkat sport och jakt. På återvägen flugo de vid en holme i sjön Jerulunden se en flock orrar. Folke Sjöstrand gaf sig i väg id, men plötsligt brast in honom, och han föll i vattnet. Dr. Gustafson hade skidorna fastbundna kunde han blott med möda hålla sig uppe. Slutligen gled också gevarsmannen öfver axeln ned öfver kroppen, liandande sig om benen och tyngde ned honom. De två yngre bröderna, Yngve Sjöstrand, bad på den svaga isen slita sig till hjälp och lyckades knasta till Folke en knif, med hvilken denne afskar remmarna på skidorna och geväret och kom så upp. Han hade då legat i omkring 20 minuter. Båda begrafvades sig nu mot en holme, men ett ögonblick brast isen på nytt och båda kommo i vattnet. Löjtnant Gustafson hade under tiden också kommit till och lyckades rädda bröderna. Genomvatt och på afstånd från hvarandra började de sin vandring på nytt, men inom kort brast isen för tredje gången under Folke. Löjtnant Gustafson lyckades rädda honom skidatviken, och det lyckades också nu att få upp Folke på det torra. Men han var då så medtagen, att han ej kunde tala eller röra sig. Löjtnant Gustafson lyckades komma öfver till närmaste strand, der folk uppbådades. Det gick emellertid ej att nå de nödsittande på annat sätt än att slå sönder isen och på det sättet rädda dem. Detta tog flera timmar i anspråk, och då Folke Sjöstrand, som var tillfrisknad, var tillräckligt stark, hade han följt med, men han höll sig ändå varm. Af hans rop tillkallades folk från en annan holme och lyckades rädda Yngve Sjöstrand. I medtaget tillkallades genom telefon hade ledaren tillkallade. Han trodde hela tiden, att sörgunga och deras sällskap vore eller varit i stor fara, men ej kunde han föreställa sig, att den ene sonen dukt ut öfver. Gränslös bief dertill hans sorg, när han såg gården Hackel mötte expeditionen från holmen, medförande sonens lik på en kalle. Det kan tilläggas, att löjtnant Gustafson en lång stund genom gländning och fröttering sökte återkalla Folke till livet, men det lyckades ej. En likare, som anlänt från Linköping, kunde ej heller annat än konstatera dödsstillståndet. Samtliga de tre vännerna från Västernorrlands Län, som trott såväl som hälsa som symnerliga dikta sig häns genom försök att skriva och härlade sportmän, som pröfvat

ÖSTERGÖTLANDS LÄN. Tre unga män, officersasspiranten Folke Sjöstrand, studeranden Yngve Sjöstrand, söner till läroverksdjaktorn dr. G. Sjöstrand i Linköpinge samt underlöjtnanten F. Gustafson begrafvades sig en dag för några veckor sedan ut till Rindfors. Der ha de bott i dr. Sjöstrands villa och idkat sport och jakt. På återvägen flugo de vid en holme i sjön Jerulunden se en flock orrar. Folke Sjöstrand gaf sig i väg id, men plötsligt brast in honom, och han föll i vattnet. Dr. Gustafson hade skidorna fastbundna kunde han blott med möda hålla sig uppe. Slutligen gled också gevarsmannen öfver axeln ned öfver kroppen, liandande sig om benen och tyngde ned honom. De två yngre bröderna, Yngve Sjöstrand, bad på den svaga isen slita sig till hjälp och lyckades knasta till Folke en knif, med hvilken denne afskar remmarna på skidorna och geväret och kom så upp. Han hade då legat i omkring 20 minuter. Båda begrafvades sig nu mot en holme, men ett ögonblick brast isen på nytt och båda kommo i vattnet. Löjtnant Gustafson hade under tiden också kommit till och lyckades rädda bröderna. Genomvatt och på afstånd från hvarandra började de sin vandring på nytt, men inom kort brast isen för tredje gången under Folke. Löjtnant Gustafson lyckades rädda honom skidatviken, och det lyckades också nu att få upp Folke på det torra. Men han var då så medtagen, att han ej kunde tala eller röra sig. Löjtnant Gustafson lyckades komma öfver till närmaste strand, der folk uppbådades. Det gick emellertid ej att nå de nödsittande på annat sätt än att slå sönder isen och på det sättet rädda dem. Detta tog flera timmar i anspråk, och då Folke Sjöstrand, som var tillfrisknad, var tillräckligt stark, hade han följt med, men han höll sig ändå varm. Af hans rop tillkallades folk från en annan holme och lyckades rädda Yngve Sjöstrand. I medtaget tillkallades genom telefon hade ledaren tillkallade. Han trodde hela tiden, att sörgunga och deras sällskap vore eller varit i stor fara, men ej kunde han föreställa sig, att den ene sonen dukt ut öfver. Gränslös bief dertill hans sorg, när han såg gården Hackel mötte expeditionen från holmen, medförande sonens lik på en kalle. Det kan tilläggas, att löjtnant Gustafson en lång stund genom gländning och fröttering sökte återkalla Folke till livet, men det lyckades ej. En likare, som anlänt från Linköping, kunde ej heller annat än konstatera dödsstillståndet. Samtliga de tre vännerna från Västernorrlands Län, som trott såväl som hälsa som symnerliga dikta sig häns genom försök att skriva och härlade sportmän, som pröfvat

ÖSTERGÖTLANDS LÄN. Tre unga män, officersasspiranten Folke Sjöstrand, studeranden Yngve Sjöstrand, söner till läroverksdjaktorn dr. G. Sjöstrand i Linköpinge samt underlöjtnanten F. Gustafson begrafvades sig en dag för några veckor sedan ut till Rindfors. Der ha de bott i dr. Sjöstrands villa och idkat sport och jakt. På återvägen flugo de vid en holme i sjön Jerulunden se en flock orrar. Folke Sjöstrand gaf sig i väg id, men plötsligt brast in honom, och han föll i vattnet. Dr. Gustafson hade skidorna fastbundna kunde han blott med möda hålla sig uppe. Slutligen gled också gevarsmannen öfver axeln ned öfver kroppen, liandande sig om benen och tyngde ned honom. De två yngre bröderna, Yngve Sjöstrand, bad på den svaga isen slita sig till hjälp och lyckades knasta till Folke en knif, med hvilken denne afskar remmarna på skidorna och geväret och kom så upp. Han hade då legat i omkring 20 minuter. Båda begrafvades sig nu mot en holme, men ett ögonblick brast isen på nytt och båda kommo i vattnet. Löjtnant Gustafson hade under tiden också kommit till och lyckades rädda bröderna. Genomvatt och på afstånd från hvarandra började de sin vandring på nytt, men inom kort brast isen för tredje gången under Folke. Löjtnant Gustafson lyckades rädda honom skidatviken, och det lyckades också nu att få upp Folke på det torra. Men han var då så medtagen, att han ej kunde tala eller röra sig. Löjtnant Gustafson lyckades komma öfver till närmaste strand, der folk uppbådades. Det gick emellertid ej att nå de nödsittande på annat sätt än att slå sönder isen och på det sättet rädda dem. Detta tog flera timmar i anspråk, och då Folke Sjöstrand, som var tillfrisknad, var tillräckligt stark, hade han följt med, men han höll sig ändå varm. Af hans rop tillkallades folk från en annan holme och lyckades rädda Yngve Sjöstrand. I medtaget tillkallades genom telefon hade ledaren tillkallade. Han trodde hela tiden, att sörgunga och deras sällskap vore eller varit i stor fara, men ej kunde han föreställa sig, att den ene sonen dukt ut öfver. Gränslös bief dertill hans sorg, när han såg gården Hackel mötte expeditionen från holmen, medförande sonens lik på en kalle. Det kan tilläggas, att löjtnant Gustafson en lång stund genom gländning och fröttering sökte återkalla Folke till livet, men det lyckades ej. En likare, som anlänt från Linköping, kunde ej heller annat än konstatera dödsstillståndet. Samtliga de tre vännerna från Västernorrlands Län, som trott såväl som hälsa som symnerliga dikta sig häns genom försök att skriva och härlade sportmän, som pröfvat

ÖSTERGÖTLANDS LÄN. Tre unga män, officersasspiranten Folke Sjöstrand, studeranden Yngve Sjöstrand, söner till läroverksdjaktorn dr. G. Sjöstrand i Linköpinge samt underlöjtnanten F. Gustafson begrafvades sig en dag för några veckor sedan ut till Rindfors. Der ha de bott i dr. Sjöstrands villa och idkat sport och jakt. På återvägen flugo de vid en holme i sjön Jerulunden se en flock orrar. Folke Sjöstrand gaf sig i väg id, men plötsligt brast in honom, och han föll i vattnet. Dr. Gustafson hade skidorna fastbundna kunde han blott med möda hålla sig uppe. Slutligen gled också gevarsmannen öfver axeln ned öfver kroppen, liandande sig om benen och tyngde ned honom. De två yngre bröderna, Yngve Sjöstrand, bad på den svaga isen slita sig till hjälp och lyckades knasta till Folke en knif, med hvilken denne afskar remmarna på skidorna och geväret och kom så upp. Han hade då legat i omkring 20 minuter. Båda begrafvades sig nu mot en holme, men ett ögonblick brast isen på nytt och båda kommo i vattnet. Löjtnant Gustafson hade under tiden också kommit till och lyckades rädda bröderna. Genomvatt och på afstånd från hvarandra började de sin vandring på nytt, men inom kort brast isen för tredje gången under Folke. Löjtnant Gustafson lyckades rädda honom skidatviken, och det lyckades också nu att få upp Folke på det torra. Men han var då så medtagen, att han ej kunde tala eller röra sig. Löjtnant Gustafson lyckades komma öfver till närmaste strand, der folk uppbådades. Det gick emellertid ej att nå de nödsittande på annat sätt än att slå sönder isen och på det sättet rädda dem. Detta tog flera timmar i anspråk, och då Folke Sjöstrand, som var tillfrisknad, var tillräckligt stark, hade han följt med, men han höll sig ändå varm. Af hans rop tillkallades folk från en annan holme och lyckades rädda Yngve Sjöstrand. I medtaget tillkallades genom telefon hade ledaren tillkallade. Han trodde hela tiden, att sörgunga och deras sällskap vore eller varit i stor fara, men ej kunde han föreställa sig, att den ene sonen dukt ut öfver. Gränslös bief dertill hans sorg, när han såg gården Hackel mötte expeditionen från holmen, medförande sonens lik på en kalle. Det kan tilläggas, att löjtnant Gustafson en lång stund genom gländning och fröttering sökte återkalla Folke till livet, men det lyckades ej. En likare, som anlänt från Linköping, kunde ej heller annat än konstatera dödsstillståndet. Samtliga de tre vännerna från Västernorrlands Län, som trott såväl som hälsa som symnerliga dikta sig häns genom försök att skriva och härlade sportmän, som pröfvat

ÖSTERGÖTLANDS LÄN. Tre unga män, officersasspiranten Folke Sjöstrand, studeranden Yngve Sjöstrand, söner till läroverksdjaktorn dr. G. Sjöstrand i Linköpinge samt underlöjtnanten F. Gustafson begrafvades sig en dag för några veckor sedan ut till Rindfors. Der ha de bott i dr. Sjöstrands villa och idkat sport och jakt. På återvägen flugo de vid en holme i sjön Jerulunden se en flock orrar. Folke Sjöstrand gaf sig i väg id, men plötsligt brast in honom, och han föll i vattnet. Dr. Gustafson hade skidorna fastbundna kunde han blott med möda hålla sig uppe. Slutligen gled också gevarsmannen öfver axeln ned öfver kroppen, liandande sig om benen och tyngde ned honom. De två yngre bröderna, Yngve Sjöstrand, bad på den svaga isen slita sig till hjälp och lyckades knasta till Folke en knif, med hvilken denne afskar remmarna på skidorna och geväret och kom så upp. Han hade då legat i omkring 20 minuter. Båda begrafvades sig nu mot en holme, men ett ögonblick brast isen på nytt och båda kommo i vattnet. Löjtnant Gustafson hade under tiden också kommit till och lyckades rädda bröderna. Genomvatt och på afstånd från hvarandra började de sin vandring på nytt, men inom kort brast isen för tredje gången under Folke. Löjtnant Gustafson lyckades rädda honom skidatviken, och det lyckades också nu att få upp Folke på det torra. Men han var då så medtagen, att han ej kunde tala eller röra sig. Löjtnant Gustafson lyckades komma öfver till närmaste strand, der folk uppbådades. Det gick emellertid ej att nå de nödsittande på annat sätt än att slå sönder isen och på det sättet rädda dem. Detta tog flera timmar i anspråk, och då Folke Sjöstrand, som var tillfrisknad, var tillräckligt stark, hade han följt med, men han höll sig ändå varm. Af hans rop tillkallades folk från en annan holme och lyckades rädda Yngve Sjöstrand. I medtaget tillkallades genom telefon hade ledaren tillkallade. Han trodde hela tiden, att sörgunga och deras sällskap vore eller varit i stor fara, men ej kunde han föreställa sig, att den ene sonen dukt ut öfver. Gränslös bief dertill hans sorg, när han såg gården Hackel mötte expeditionen från holmen, medförande sonens lik på en kalle. Det kan tilläggas, att löjtnant Gustafson en lång stund genom gländning och fröttering sökte återkalla Folke till livet, men det lyckades ej. En likare, som anlänt från Linköping, kunde ej heller annat än konstatera dödsstillståndet. Samtliga de tre vännerna från Västernorrlands Län, som trott såväl som hälsa som symnerliga dikta sig häns genom försök att skriva och härlade sportmän, som pröfvat

ÖSTERGÖTLANDS LÄN. Tre unga män, officersasspiranten Folke Sjöstrand, studeranden Yngve Sjöstrand, söner till läroverksdjaktorn dr. G. Sjöstrand i Linköpinge samt underlöjtnanten F. Gustafson begrafvades sig en dag för några veckor sedan ut till Rindfors. Der ha de bott i dr. Sjöstrands villa och idkat sport och jakt. På återvägen flugo de vid en holme i sjön Jerulunden se en flock orrar. Folke Sjöstrand gaf sig i väg id, men plötsligt brast in honom, och han föll i vattnet. Dr. Gustafson hade skidorna fastbundna kunde han blott med möda hålla sig uppe. Slutligen gled också gevarsmannen öfver axeln ned öfver kroppen, liandande sig om benen och tyngde ned honom. De två yngre bröderna, Yngve Sjöstrand, bad på den svaga isen slita sig till hjälp och lyckades knasta till Folke en knif, med hvilken denne afskar remmarna på skidorna och geväret och kom så upp. Han hade då legat i omkring 20 minuter. Båda begrafvades sig nu mot en holme, men ett ögonblick brast isen på nytt och båda kommo i vattnet. Löjtnant Gustafson hade under tiden också kommit till och lyckades rädda bröderna. Genomvatt och på afstånd från hvarandra började de sin vandring på nytt, men inom kort brast isen för tredje gången under Folke. Löjtnant Gustafson lyckades rädda honom skidatviken, och det lyckades också nu att få upp Folke på det torra. Men han var då så medtagen, att han ej kunde tala eller röra sig. Löjtnant Gustafson lyckades komma öfver till närmaste strand, der folk uppbådades. Det gick emellertid ej att nå de nödsittande på annat sätt än att slå sönder isen och på det sättet rädda dem. Detta tog flera timmar i anspråk, och då Folke Sjöstrand, som var tillfrisknad, var tillräckligt stark, hade han följt med, men han höll sig ändå varm. Af hans rop tillkallades folk från en annan holme och lyckades rädda Yngve Sjöstrand. I medtaget tillkallades genom telefon hade ledaren tillkallade. Han trodde hela tiden, att sörgunga och deras sällskap vore eller varit i stor fara, men ej kunde han föreställa sig, att den ene sonen dukt ut öfver. Gränslös bief dertill hans sorg, när han såg gården Hackel mötte expeditionen från holmen, medförande sonens lik på en kalle. Det kan tilläggas, att löjtnant Gustafson en lång stund genom gländning och fröttering sökte återkalla Folke till livet, men det lyckades ej. En likare, som anlänt från Linköping, kunde ej heller annat än konstatera dödsstillståndet. Samtliga de tre vännerna från Västernorrlands Län, som trott såväl som hälsa som symnerliga dikta sig häns genom försök att skriva och härlade sportmän, som pröfvat

Han har, sedan denna affidit, gift sig. Målet mot läkade fjerdingen, mannen Alfred Andersson i Skomakerregården förtogs i tisdags f. d. till behandling vid Väike häradshärad. Mer än ett tiotal vittna hördes, af hvilka tre förklarade, att de vid upprepade tillfällen hört svaranden säga, att han tagt hustrun af daga med arsenik. Ett af vittnena hälsade på honom i förtäring i den nämnda vittna vara den, att Andersson velat bli gift hustrun för att gifta sig med den qvinnan, som han sedermera tagt till sig. Andersson uttalar sig om hustrun dock på ett sätt, som Andersson under den första hustruns lifstid står i förhållande till den nuvarande hustrun. Den anklagade beströf energiskt vittnens påståenden.

STOCKHOLMS LÄN. En hemak olycka timade i torsdags f. d. vid Rönninge stationsområde strax intill Söderlilla. Hvald som gör denna händelse i hana högre grad än vanligt tragisk äro de omständigheterna som stå i samband med den. En man kommer öfver sjön på väg mot slottet, der hans hustru väntar honom. Isen brister under honom, och från sitt fönster ser qvinnan sin make kastas ned i vattnet. I förtviflan rusar hon sjelf ut till honom. I nära tjug minuter håller hon, liggande på isen, fast i honom. Så brister den tunna isen också under henne och båda - man och hustru - försvinna i djupet.

KRISTIANSTADS LÄN. Landtrubaren P. Nilsson i Slättaröd, Vesta Karup, har till "Andelsselektat öresund" i Köpenhamn ställt sin vid Dagshög i närheten af Remsjö baka makadamfabrik, med rättighet för köparne att ur deravande berg uttaga sten för export. På platsen förtäring i köpenhagens stad vid Dagshög i närheten af Remsjö baka makadamfabrik, med rättighet för köparne att ur deravande berg uttaga sten för export.

MALMÖHUS LÄN. Snickaren A. P. Lundin från Möllevångens skulle i fredags f. d. åtföljd af en person, i drokta begrafv sig till lasarett i Lund för att der intagas såsom patient. Vid framkomsten dit steg hans följeslagare ur drokta och samtalade ett ögonblick med kuskerna i detsamma Lundin drog fram en revolver och sköt sig inne i drokta ett skott i munnen, hvaraf öden ögonblickligen följde. Lundin var omkring 65 år gammal.

HALLANDS LÄN. I lördags f. d. öfverkördes af uppstående snälltåg på Vestkustbanan vid Askölöfers station 21-åriga ångbåtsledaren Ragnar Svensson från Varberg. Man antager, att S. i Varberg af misstag kommit upp på snälltåget och försökt hoppa af detta, som ej stannar vid Askölöfer, och dervid kommit under tåget. Detta gick öfver båda benen. I mycket medtaget tillstånd infördes den skadade till Varbergs lasarett. Tillståndet är mycket betänkligt.

JEMTLANDS LÄN. Jemtlands trävarubolags konkursmassa har till Hjerpens trämassfabrik sålt Pilgrinstads ångsåg "Modig" samt en del afverksningsredskap och hemman för sammanlagt 200,000 kr.

JONKÖPINGS LÄN. Stockaryds nya kyrka är nu färdig till afstyning. Den till det yttre bitmalade kyrkan med sin kopparklätbeklädd samt med åskledare försedda ganska höga tornspira har ett mycket vackert läge nästan mittför Stockaryds station. Till det inre äro kyrkans väggar målade i gult i ej mindre än fyra olika färver, men takfärdet däremot i ljusfärg med blåa inramningar. Predikstolen med den till dessamma ledande trappan är konstnärsligt arbetad samt försedd med många förgyllningar, liksom å altarstafan å hvilken dessutom trenne bild. föreställande Prälasen samt apostlarna Petrus och Johannes, äro artistiskt målade af den i vida kretsar för sin skicklighet kände målarmästaren V. A. Isakson från Hvetlanda, hvilken och utfört alla målningensarbetena i den nya kyrkan. För kyrkans uppställning under den kalla årstiden äro vännerna öfver och sværigen pröfvade. Expressapparater af Ebbes bruk tillverkning i kyrkans främre del uppställda. Metallfabriken Nos i Jönköping har å ordinarie beställningar beslutat förflytta fabriken till Näsjö, under vilkor, att inom Näsjö tecknas aktier för 40,000 kr och lämplig byggnadsplan tillämpas mot kr. 500. Drifkraft skulle fabriken taga från Näsjö elektricitetsverk. Med ett medel beaktat, för att ej såga genomvandrat, ty långa sträckor ströfvade han till fots, både af ekonomiska skäl och för att bättre lära känna landet och folk.

ÖSTERGÖTLANDS LÄN. Tre unga män, officersasspiranten Folke Sjöstrand, studeranden Yngve Sjöstrand, söner till läroverksdjaktorn dr. G. Sjöstrand i Linköpinge samt underlöjtnanten F. Gustafson begrafvades sig en dag för några veckor sedan ut till Rindfors. Der ha de bott i dr. Sjöstrands villa och idkat sport och jakt. På återvägen flugo de vid en holme i sjön Jerulunden se en flock orrar. Folke Sjöstrand gaf sig i väg id, men plötsligt brast in honom, och han föll i vattnet. Dr. Gustafson hade skidorna fastbundna kunde han blott med möda hålla sig uppe. Slutligen gled också gevarsmannen öfver axeln ned öfver kroppen, liandande sig om benen och tyngde ned honom. De två yngre bröderna, Yngve Sjöstrand, bad på den svaga isen slita sig till hjälp och lyckades knasta till Folke en knif, med hvilken denne afskar remmarna på skidorna och geväret och kom så upp. Han hade då legat i omkring 20 minuter. Båda begrafvades sig nu mot en holme, men ett ögonblick brast isen på nytt och båda kommo i vattnet. Löjtnant Gustafson hade under tiden också kommit till och lyckades rädda bröderna. Genomvatt och på afstånd från hvarandra började de sin vandring på nytt, men inom kort brast isen för tredje gången under Folke. Löjtnant Gustafson lyckades rädda honom skidatviken, och det lyckades också nu att få upp Folke på det torra. Men han var då så medtagen, att han ej kunde tala eller röra sig. Löjtnant Gustafson lyckades komma öfver till närmaste strand, der folk uppbådades. Det gick emellertid ej att nå de nödsittande på annat sätt än att slå sönder isen och på det sättet rädda dem. Detta tog flera timmar i anspråk, och då Folke Sjöstrand, som var tillfrisknad, var tillräckligt stark, hade han följt med, men han höll sig ändå varm. Af hans rop tillkallades folk från en annan holme och lyckades rädda Yngve Sjöstrand. I medtaget tillkallades genom telefon hade ledaren tillkallade. Han trodde hela tiden, att sörgunga och deras s

En enleverad brud.

(Forts. från förra numret).

Han lade rocken vid väskanten, tog sig en färsak tobaksbuss och försvann under vagnen. Därifrån hördes grymtningar, klingande af metall mot metall och fragmenter af ett språk, som fru Gardener tyckte vara ganska ursäktligt smutsig och svettigt åter till synes.

— Stig upp, befälde han.
Fru Gardener såg litet hög ut, men åtlöd befallningen då hon kom ihåg omständigheterna. Herr Mullen själv klev upp i vagnen och visade sig först så mycket bra i en sex tusendollars-maskin. Han körde vagnen utåt vägen, backade, stoppade och återlämnade hennes tillhörighet. Fru Gardener tog upp börsen, men så fort han märkte hennes åsikt, sade han:

— Nej tack! Jag är glad, att jag kunde göra er en tjänst.

Fru Gardener blef förtjust öfver en sådan oväntad ridderlighet och sedan hon förgäfvades försök af likvidera sin skuld, sade hon:

— Jag kan väl åtminstone få ta er med till staden? Det kan ni väl inte säga nej till?

Efter litet betänkande kastade han bort bussen, skakade af sig litet damm, tog på rocken och klev upp bredvid henne.

Det bar af som en hvirvelvind och fru Gardeners sinne blef lätt. Rörsläggaren var fortfarande lika dystert och otillgängligt, men slutligen sade han:

— Det här går undan!

Han sade det med så grafiskt ton, att fru Gardener skrattade högt. Hennes muntherhet tycktes ej vara smittosam, men han kände sig uppmuntrad att närmare förklara sig.

— Jag skall säga, att jag bekymmer.

— Nej, verkligen?

— Ja, det är säkert. Och det för en flickas skull.

— Kan jag inte hjälpa er?

— Jag vet inte.

— Tala om för mig, hur det är, så få vi se.

— Vi hade gjort upp att vi skulle gifta oss

— hade sett ut rum och beställt möbler — då hennes far lade sig emellan och sade stopp.

Han hade sett ut ett bättre parti för henne, sade han — en liten hökare i Eighth Ward, som han hade varit skolkamrat med och som hade samlat mycket pengar. Hökaren är galen i Annie. Hennes far är en grobian, som inte tålt se mig i grannskapet ens — han har öfverfallit mig två gånger.

Annie tycker om mig, men hon kan inte reda sig mot de båda envisa gubbarna. Så står saken.

Fru Gardener var så ung, att hon ännu trodde på romantik. Hennes sympati var helt och hållet på Mullens och Annies sida, och det sade hon den dystre rörsläggaren öppet.

— Tack, sade han trott. Jag är glad att ni är min vän, men det heliga äktenskapsbandet knytes kring Annie om ungefär tjugu minuter.

— Det är inte möjligt! Har ni inga utsikter alla?

— Nej, så står det till. Vigseln förrättas i en liten kyrka nära Annies hem. Det är därför jag är så allvarsam i dag.

Plötsligt sträckte han på sig.

— Nu vet jag! utbrast han, vändande sig till sin följeslagerska. Om ni är min verkliga vän, så kan ni hjälpa mig att klara det här!

— På hvad sätt?

— Kors! Det är mycket enkelt, svarade han, och så utlade han i största hast sin plan för henne.

Fru Gardener häpnade; det lät olagligt och desperat, men rörsläggaren försäkrade henne, att så vidt han visste fanns det inga lagliga förbud mot saken i fråga. A andra sidan påpekade han, att det betydde en hustru för honom och lycka för Annie. Vagnens fart hade sakats och Mullen sade, att de just då närmade sig Eight Ward.

Någon hemlig äfventyrsande vaknade till lif inom fru Gardener. Hon hade aldrig ställt till något parti eller fört långtände unga hjärtan tillsammans förr. Här erbjöd sig ett lysande tillfälle, och hvad tjänar det till att lefa, om man är buskabylig? Hon nickade bifallande och gaf honom några anvisningar.

Mullen hoppade ur och kröp in i en motorrock, som förvarats i en packkorg, satte på sig en mössa och ett par väldiga glasögon. Hans bitraste fiende skulle inte ha känt igen honom i denna kostym. Därefter foro de åt kyrkan till och stannade ett stycke därifrån. Inom kort doko några vagnar upp från motsatt håll och Mullen knuffade fru Gardener i sidan.

— Nu! sade han, och hon lät vagnen sakta glida framåt.

När hon stoppade, stod motorn framför första vagnen. I denna satt bruden med sitt följe och såg tårögd och olycklig ut. Medan fru Gardener gjorde denna observation, hade krusken hoppat af och öppnat dörren. Samtidigt hoppade Mullen ur den röda bilen, sprang rundt vagnen och stannade bredvid gruppen, som steg ur densamma.

Fru Gardener satt färdig att sätta maskinen i gång. Hon hade endast en partiell utsikt öfver, hvad som tilldrog sig, men hon tyckte sig se att rörsläggaren slog ner som en hök på flickan med slöjan och tog henne på sina armar. Hon skrek till, och detsamma gjorde brudtårnorna och några af släkten, som stigit ur vagnarna längre bort, men innan någon kom sig för att taga ett afgörande steg, hade Mullen placerat sin börda i bilen, som i detsamma jagade i väg.

Flickan med slöjan gjorde ej mycket väsen, sedan första öfverraskningen var öfver. Hon hade antagligen strax anat, hvem som dolde sig bakom glasögonen, och så snart de voro

utom synhåll för bröllopskarren, tog han af sig förklädnaden.

Fru Gardener kände sig mycket stolt öfver sitt verk, men oakadt hon hade den trogne och manhaftige Mullen och hans hjärtanskar i vagnen, voro de inte ännu bragta i säkerhet. När den tanken vaknade hos henne kände hon en ganska stark oro. De hade färdats framomot järnvägsstationen, där hon antog, att hennes man väntade, och som hon ej kunde utfundera något bättre, fortsatte hon i samma riktning. Mullen brydde sig tydligen inte om åt hvilket håll det bar.

Tåget hade kommit och gått, och herr Gardener stod vid ändan af cementplattformen oroligt tittande efter sin fru och motorvagnen. Han kysste med värdighet sin hustru och frågade hviskande, hvilka vänner hon hade med sig.

— Bara ett rymmande par. Det här är herr Mullen, svarade hon. En gammal hökare skulle gifta sig med hans Annie; hon ville inte ha honom, men hennes far tvingade henne. Just som de skulle gå in i kyrkan stal herr Mullen bort henne och satte henne i min automobil — och här äro vi nu!

Herr Gardener såg ut som om han nyss fått höra, att botten hade gått ur Atlanten.

— Det är inte er frus fel, inföll Mullen. Hennes maskin hade gått sönder midt på vägen, och jag lagade den åt henne. Hon lät mig åka med till staden, och så öfvertalade jag henne att hjälpa mig. Om ni grålar på henne, får ni med mig att göra.

Vid detta stränga tal kom herr Gardener i skrautt, och när han slutligen återvunnit själfbehärskningen så pass att han kunde tala, frågade han sin hustru, hvad hon ämnade göra med rymmarna.

— Det öfverlämnar jag åt dig att afgöra, löd hennes svar.

Herr Gardener ansåg det vara bäst att sätta dem på tåget och låta dem resa till en annan stad för att viga. Han förskoterade reskassan.

Brudföljet hade ej hunnit se, hvilket nummer den röda bilen var, och fru Gardener kom inte i fängelse. Nu har hon en chaufför, som aldrig super sig full, och som skulle röfva engelska banken för hennes skull, om hon gaf honom befallning att göra det.

— Han protesterade.

— Ni börjar! — återtog hon bestämdt.

Deras ögon möttes öfver bordet — halft leende, halft trotsiga.

Så böjde han hufvudet och lydde.

Groll var en ypperlig spelare — men hans konkurrent visade sig vara fullt ut lika så styf som han i sina stötar.

De spelade fort och under djupaste tystnad. Hon förde kön med säker hand och gjorde gång på gång stötar, som aflockade markören utrop af beundran.

Slutligen sänkte hon kön och sade i en ton, fullständigt fri från all triumf:

— Jag har vunnit — önskar ni revanche, doktor?

— Nej, icke nu! — genmälde han långsamt och med tonvikt på orden — men en annan gång, fröken!

Hon blef röd — pinsamt röd — men räckte honom otvungen sin hand, i det hon svarade:

— Jag står till er tjänst, doktor!

— Tack!

De följdes åt nedför trapporna.

I vestibulen skildes de åt.

— På återseende, fröken doktor! — sade han, i det han lyfte på hatten för henne.

Hon rynkade pannan lätt — ty det låg ironi i hans "fröken doktor" — och med hufvudet käckt tillbakalutadt genmälde hon:

— Jag blef er öfverman första gången — tag er i akt, att jag icke även blir det andra gången. Au revoir, herr kollega.

Grosshandlaren Sjöblad satt inne i doktors privatrum och läste tidningen, då telefonen ringde skarpt och ihärdigt.

Förargad tog han luren och skrek:

— Hallå!

— Är det doktor Groll jag talar med? — ljud en mjuk kvinnoröst i hans öra.

— Nej, men doktorn kommer strax. Hvem får jag hälsa ifrån?

Det dröjde något innan svaret kom, men så ljudet åter — bestämdt och hurtigt:

— Vill ni vara så god att bedja doktorn titta öfver till... till "fröken doktor" snarast möjligt och taga operationslådan med sig.

— Kors, är det fröken — — —

— Afringning.

— Det var tusan!

Sjöblad satte sig på närmaste stol och glodde dumt på telefonen.

Så kom Groll in, morgonfrisk och vacker.

— Har här varit nå'n, du? — sporde han.

— Nej, här har inte varit en själ, men (med höjd röst) "fröken doktor" har telefonerat och bedt dig komma öfver till henne och ta din operationslåda med dig!

— Fröken doktor! — återtog Groll med ett litet egendomligt leende. Så skyndade han att samla ihop alla sina olika instrumentetier och försvann med en liten brådskanie nick åt Sjöblad.

— Samarbeta! — mumlade denne. — Nå, det är ju alltid ett sätt att undgå konkurrensen!

I ett litet ljus och trefligt arbetsrum mottog fröken Anderson doktor Groll.

Hon såg allvarsam, nästan bekymrad ut och tryckte lätt hans hand:

— Ni ursäktar nog, att jag besvärat er, men jag har en liten, kvinnlig patient därinne, lidande af en långt framskriden blindtarmsinflammation! — sade hon brådskanie. Jag kan inte se annat än att enda möjligheten till hennes räddning är en operation. Föräldrarnes tillåtelse har jag — vill ni hjälpa mig?

— Naturligtvis, men... —

— Ni menar?

Hennes kloka, grå ögon fixerade honom skarpt.

— Är ni säker på, att operationen är nödvändig?

— Fullständigt!

— Får jag se patienten?

— Var så god, hon är här inne!

Hon gick före honom in i ett litet klinikrum, hvarest en tofvärig flicka halfslumrade i en hvit säng.

Den lilla blef åter underkastad en skarp undersökning.

Doktor Groll måste böja sig — hans kvinnliga kollega hade rätt.

— Kan jag få ett parti? — sporde Groll, vänd till markören.

— Mycket gärna, herr doktor! — svarade den lille.

— Kanske fröken... —

Den unga damen nickade.

— Vill ni spela ett parti med mig, doktor? — sporde hon rättframt. — Mitt namn är Andersson. — Elvira Andersson!

— Doktor Groll... till er tjänst!

— Tack — jag tror nog jag kan hjälpa mig själf, om jag blir sjuk! — skrattade hon.

— Är ni...? —

— Er konkurrent — ja! — nickade hon. — Nu kanske ni inte vill spela med mig, doktor? —

— Jo visst... naturligtvis... mycket gärna! sade Groll. — Det skall bli särdeles intressant att få göra frökens bekantskap!

— Men kanske icke behagligt! — replikerade hon, med små, kisanande ögon.

— Jo — hvarför icke?

Det kom något öfverlägset i hans ton och hållning.

— Nå — ja, ja — så mycket bättre — så spela vi!

Hon hade vändt honom ryggen och stod och kridade sin kö.

Han lade märke till höfternas fina form och ryggens slänka böjning.

— Tusan till söt flicka, — tänkte han — synd bara —

— En grande, monsieur. Ni börjar! — sade hon kort.

Han protesterade.

— Ni börjar! — återtog hon bestämdt.

Deras ögon möttes öfver bordet — halft leende, halft trotsiga.

Så böjde han hufvudet och lydde.

Groll var en ypperlig spelare — men hans konkurrent visade sig vara fullt ut lika så styf som han i sina stötar.

De spelade fort och under djupaste tystnad. Hon förde kön med säker hand och gjorde gång på gång stötar, som aflockade markören utrop af beundran.

Slutligen sänkte hon kön och sade i en ton, fullständigt fri från all triumf:

— Jag har vunnit — önskar ni revanche, doktor?

— Nej, icke nu! — genmälde han långsamt och med tonvikt på orden — men en annan gång, fröken!

Hon blef röd — pinsamt röd — men räckte honom otvungen sin hand, i det hon svarade:

— Jag står till er tjänst, doktor!

— Tack!

De följdes åt nedför trapporna.

I vestibulen skildes de åt.

— På återseende, fröken doktor! — sade han, i det han lyfte på hatten för henne.

Hon rynkade pannan lätt — ty det låg ironi i hans "fröken doktor" — och med hufvudet käckt tillbakalutadt genmälde hon:

— Jag blef er öfverman första gången — tag er i akt, att jag icke även blir det andra gången. Au revoir, herr kollega.

Grosshandlaren Sjöblad satt inne i doktors privatrum och läste tidningen, då telefonen ringde skarpt och ihärdigt.

Förargad tog han luren och skrek:

— Hallå!

— Är det doktor Groll jag talar med? — ljud en mjuk kvinnoröst i hans öra.

— Nej, men doktorn kommer strax. Hvem får jag hälsa ifrån?

Det dröjde något innan svaret kom, men så ljudet åter — bestämdt och hurtigt:

— Vill ni vara så god att bedja doktorn titta öfver till... till "fröken doktor" snarast möjligt och taga operationslådan med sig.

— Kors, är det fröken — — —

— Afringning.

— Det var tusan!

Sjöblad satte sig på närmaste stol och glodde dumt på telefonen.

Så kom Groll in, morgonfrisk och vacker.

— Har här varit nå'n, du? — sporde han.

— Nej, här har inte varit en själ, men (med höjd röst) "fröken doktor" har telefonerat och bedt dig komma öfver till henne och ta din operationslåda med dig!

— Fröken doktor! — återtog Groll med ett litet egendomligt leende. Så skyndade han att samla ihop alla sina olika instrumentetier och försvann med en liten brådskanie nick åt Sjöblad.

— Samarbeta! — mumlade denne. — Nå, det är ju alltid ett sätt att undgå konkurrensen!

I ett litet ljus och trefligt arbetsrum mottog fröken Anderson doktor Groll.

Hon såg allvarsam, nästan bekymrad ut och tryckte lätt hans hand:

— Ni ursäktar nog, att jag besvärat er, men jag har en liten, kvinnlig patient därinne, lidande af en långt framskriden blindtarmsinflammation! — sade hon brådskanie. Jag kan inte se annat än att enda möjligheten till hennes räddning är en operation. Föräldrarnes tillåtelse har jag — vill ni hjälpa mig?

— Naturligtvis, men... —

— Ni menar?

Hennes kloka, grå ögon fixerade honom skarpt.

— Är ni säker på, att operationen är nödvändig?

— Fullständigt!

— Får jag se patienten?

— Var så god, hon är här inne!

Hon gick före honom in i ett litet klinikrum, hvarest en tofvärig flicka halfslumrade i en hvit säng.

Den lilla blef åter underkastad en skarp undersökning.

Doktor Groll måste böja sig — hans kvinnliga kollega hade rätt.

Under djupaste tystnad gjordes nu förberedelser till operationen och den lilla söfdes.

Groll lade märke till att den unga kvinnan var ytterst blek — och då det afgörande snittet skulle göras, sporde han dämpadt:

— Skall jag?

Men hon skakade endast på hufvudet och utförde operationen med säker hand.

Då barnet åter låg i sin säng, lugnt och stilla — räckte hon honom sin hand och sade:

— Tack för hjälpen, doktor, er närvaro gjorde mig lugn — det var min första operation på eget ansvar.

— Tillåt mig att gratulera i så fall, ni gör kallet heder, fröken! — genmälde han innerligt och förde hennes hand till sina läppar.

Åter spred sig en varm rodnad öfver hennes vackra ansikte och med ett stänk af humor sade hon, i det hon drog handen åt sig:

— Man kysser inte sin kollega, herr doktor!

— Förlåt, fröken doktor! Men min kyss gällde lika mycket kvinnan som läkaren! På återseende!

Den lilla patienten var åter frisk, men hennes räddarinna låg och yrade — angripen af en ondartad hjärninflammation.

Doktor Groll kom hvarje dag — flera gånger om dagen — och tillsåg sin unga kollega, men ännu hade hennes beslöjade ögon icke kunnat igenkänna honom.

Men så en dag ljusnade det.

Det var hämnet aftonen. Doktorn satt med hennes hand i sin, räknande pulslagen, då hon långsamt, liksom med svårighet, slog ögonen upp och fästade sin blick på honom.

— Hvad vill det säga — är jag sjuk? — sporde hon knappast hörbart.

En lättandens suck undslapp doktor Grolls breda bröst.

Hon hade igenkännt honom och var alltså räddad.

— Ja, mitt barn! — genmälde han dämpadt.

— Hvad felas mig? — sporde hon vidare.

— Ni måtte ha öfversträngt er — svarade han stilla.

— Ja, nu minns jag! — mumlade hon matt och slöt ögonen.

Fån den dagen skred hennes tillfrisknande raskt framåt, och en riktigt strålande klar höstdag var hon åter på benen — en smula blek och matt, men annars fullt återställd.

Doktor Groll kom för att tillse henne och fann henne inne i arbetsrummet, iförd en lätt morgondräkt.

Då han inträdde vände hon sitt intagande ansikte mot honom och sade:

— Nå, herr doktor, nu är ni väl nöjd — nu har ni ju fått revanche?

I ett par språng var han vid hennes sida och sjönk på knä framför henne.

— Elvira — bädo hans varma läppar — min seger är icke fullständig om jag icke får "fröken doktor" själf, så — — —

— Stig upp, herr kollega! — afbröt hon honom, leende. — Din bön är beviljad — vi gå i kompani, vi två!

— Var det inte det, jag sade! — utbröt Sjöblad, då han fick höra nyheten. — Groll har i alla dagar varit en stor filur — nu går han i "äktenskapskompani" med "fröken doktor" bara för att undgå konkurrensen.

En räjfakt.

AF O. RASMUSSEN.

— Ah, hä, hä, hä! gäspade nämndeman Truls, där han låg och mornade sig i sin säng.

Han vred och vände på sin tunga lekamen, så att det sprakade i spritsar och fogningar. Truls satte sig upp i sängen och gnuggade ögonen, hvar på han sträckte upp handen, öppnade dörren till sitt brännvinsskåp, som hängde

KVALITET och Tomsköhet, Jämhet af Anslag, Vackert och Prydligt Träarbete samt Varaktighet äro egenskaper, som böra tagas i beaktande vid val af Piano.

Hur kommer det sig att så många sjukdomar, hvilka kommit de mest berömda läkare skicklighet på skam givit vika för inverkan af ett så enkelt husbotemedel som DR. PETER'S KURIKO

ALBERTA-ANNONSER. CHAS. R. HEMBURY HAR LAND TILL SALU I DE SVENSK-LUTHERSKA SETTLEMENTEN I SOLIGA ALBERTA

Perkins & Van Dusen LIVERY FEED AND SALE STABLES FARMARENAS HUVUDPLATS. Öppet dag och natt.

Skandinavisk Handelsbod H. JOHNSON Ett fullt lager af TYGER, KOSTYMER, SKODON, MATVAROR och PORSLIN

Dr. W. Dixon, LÄKARE OCH KIRURG. Wetaskiwin, Alberta Dr. T. B. Stevenson, Läkare och Kirurg

Kenora - Annonser C. Swanson & Co. När Ni kommer till Kenora, Ont., så gå till de enda svenska skräddare i staden och få edra kläder sydda.

The Scandinavian Temperance House Ett förstklassigt nykterhets hotell för landsmännen, förestås af underdånig och villig

THE RUSSELL HOUSE KENORA, ONT. Elektrisk belysning. Värme med ånga. MOTESPILSPLATS FÖR SKANDINAVERNA

LOGEN GODA AFSIGTER, No. 484 håller ordinarie logemöte hvarje lördagskväll kl. 8:30 i Orange Hall, Fort St., Kenora, Ont.

PRENUMERERA PÅ "CANADA"

Korrespondens

West Fort William, Ont., 6 Januari 1908. Canada Weekly Printing Co., Ltd., Winnipeg. Som jag nu under ett par års tid hållit Svenska Canada-Tidningen, och ännu den bästa hättan och större är från år, så önskar jag äfven under det nu ingångna året fortfarande få mig den tillstånd under samma adress.

Jul- och nyårshögtiderna höra nu till det flydda, men för oss här i Calgary ha de varit af en sådan beskaffenhet, att vi sent, eller aldrig skola läta dem försvinna i glömskans djupa skuggor, och detta förhållande torde vara gällande hos våra troskympar när och fjärran.

Från Calgary. Högtäktsfullt, L. A. Löfgvist.

Riding Mountains skogsreserv. Af Alfred S. Litet hvar vet, att inom Riding Mountains skogsreserv har en ganska stor areal varit reserverad till kronopark, hvarest frihemman ej gärna kunnat erhållas.

Kenora - Annonser C. Swanson & Co. När Ni kommer till Kenora, Ont., så gå till de enda svenska skräddare i staden och få edra kläder sydda.

Kenora - Annonser C. Swanson & Co. När Ni kommer till Kenora, Ont., så gå till de enda svenska skräddare i staden och få edra kläder sydda.

Kenora - Annonser C. Swanson & Co. När Ni kommer till Kenora, Ont., så gå till de enda svenska skräddare i staden och få edra kläder sydda.

Redwoods utmärkta Öl och PORTER sorter rekommendera Bäste erkännande af medicinska auktoriteter, MINERAL-VATTEN - OCH - LASKEDRYCKER

Atlantic Steamship Agency BILJETTER till och från Skandinavien och Finland, med alla Atlantiska linier.

W. P. F. CUMMINGS, General Steamship Agent, Rum 107 C.P.R.-Stationsbyggnad, Telefon 761, 762.

ALLAN LINIEN Etablerad 1854. Total Tonnage 172,580 tons. KONGLIGA POSTANGFARTYGG

The Central Coal and Wood Company RENT KOL ALLA SLAG FERM LEVERANS

D. E. ADAMS COAL CO. LTD. Hårt och Soft KOL Kol i vagnslaster sändes till alla platser i landsorten.

Geo. Lindsay & Co. HÖRNET AF LOGAN OCH KING STS., WINNIPEG. Svensk Punsch och Göteborgs Porter

Free Press är vestra Canadas största engelska dagstidning och Winnipeg's ledande nyhetstidning. Dess valspråk är "frihet i handel, frihet i religion, jämlikhet i borgerliga rättigheter". Morgonupplagan kostar 50c pr månad, aftonupplagan 25c pr månad. Den är den enda engelska dagstidning i Canada som ägnar skandinaverna särskild nyhetsredaktion under rubriken "SVEA, NORA, DANA", redigerad af vår landsman C. Albin Jones.

Brandförsäkringar

och Olycksförsäkringar utskrivs i de mest fördelaktiga bolag och på de allra förmånligaste villkor.

Försäkra i Dag

Smith-Pess Agency, General Agents, 247 Notre Dame Ave. WINNIPEG, MAN. Alfred Carlstrom, 259 Fountain St. Telefon 2816

En Påminnelse!

Den ena tiden på året är icke bättre än den andra för försäkring, men vid nyår menas nya kraftanställningar, och när kan försäkringsfrågan göras sig mera gällande än vid nyår? Ingen man kan påräkna halva sina affärer i fullgodt skick förrän han har försäkring, så långt som det står i mänsklig förmåga att skaffa, för dessas välfärd som måste förhå sig på honom.

The Great West Life försäkringsbrevt ger skydd på de mest fördelaktiga villkor. Premierna äro låga och utbetalningen på försäkringsbrevet är ovanligt hög. I den nya pamfletten: VERKLIGA RESULTAT TILL FÖRSÄKRINGSHÄLLARE visas verkliga fakta härutinnan. Begär en pamflett och bli själf övertygad.

The Great West Life Assurance Co.

Hufvudkontor i Winnipeg. eller till Alfred Carlstrom, 259 Fountain St., Winnipeg. Canada-Tidningens Kontor.

E. G. ANDERSON & Co.

Till andahåller MJÖL, "FEED" och PACKADT HÖ, samt KOL och VED. Billiga priser och ferm leverering. Tel. 6109 66-76 Martha St. Winnipeg.

Nya och Begagnade

möbler och husgerådssaker säljas dagligen i lokalen på 334 Logan Ave. till ovanligt låga priser. För kontant betalning uppköps även alla slags nya och begagnade varor till högsta priser. Besök oss vid behov.

KELLOUGH & NICHOLS

Telefon 3720 Lokal: 334 Logan Ave.

Under Vintern

bör Ni se till att Ni har nödiga Dubbellöster och Ytterdörrar i Edra hus. På beställning emottages även Fönster, Dörrar, Butiksinnredning, Trappor m. m. till liberala priser. Kostnadsförelägg fritt på begäran.

N. NELSON,

Factory: 273 Higgins Avenue. Bostad 426 Higgins Ave., TELEFON 3914

P. NELSON

NORDSIDANS SVENSKA GROCERY-HANDLARE. Tillhandahåller ett välsorterat lager af allt hvad som tillhör en välordnad affär. CANNED GOODS (Konserv) såväl Frukt som andra Vegetabilier köpes direkt från Konserv-fabriken i Östern och kan därför säljas billigt. MIN FÖRTJÄNST ÄR OCKSÅ EDER VINST. 409 DUFFERIN AVENUE. TELEFON 1783 WINNIPEG

Stockholm Restaurant och Lunch Counter

221 Logan Ave. Öppen dag och natt. Rekommenderas till Allmänhetens benägna hägkomst. Importerade Matvaror från Sverige, såsom Anjois, Sill, Sardiner, Fiskbullar, Köttputtgång m. m. serveras.

GIF OSS ETT BESÖK

NÄR NI ÄR I STADEN. Matbiljetter för \$3.50.

De Sju Häraderna.

(En kulturbild från forna tider.)

Konung Gustaf Adolf hade, i anseende till ortens svaga jordbruk, meddelat rättighet till allmogens i sju härad (Åhs, Gässed, Mark, Kind, Bollebygd, Welen och Ked-väg) att kring hela riket, både i städer och på landet, försälja sina tillverkningar. Emellertid förde dessa privilegier ingenting nytt, utan blott bekräftade och lagliggjorde en urgamal vana (man vet nämligen bestämt, att denna allmogehandel redan idvades på Olof Skötkönungs tid). Denna idoga allmogehandel på detta sätt hemmastadd i alla delar af Sverige, och icke blott det, utan äfven i många andra europeiska länder. Det berättas, att gårdarhandlande skola ha framträngt ända till Sibirien; och en förmån svensk resande skall en morgon i tyrolska bergen (Österrike) hafva blifvit öfverraskad af "Vak upp, min själ, gå ära", med äkta bondaccent, och, vid närmare efterseende, funnit en vestgöte, som slagit upp sin svarstul vid ett träd och svarfäde skälur.

Denna allmogehandel sig själf "Schwarfvar" (svarfvar) och "Marbo" (Markbo, emedan de flesta brukat vandra från Marks härad). Utom sitt eget distrikt fingo de olika namn; i de öfriga delarna af Vestergötland (där de, i förbigående sagdt, knappt visade sig så mycket som i åtskilliga andra, långt aflägsna orter) kallades de för "Knallar", "Skälknallar", "Marbor", längre bort hette de "Skälvestgötar" eller helt enkelt "Vestgötar". I de aflägsna provinserna inbillade den mindre underkunnige sig att hela Vestergötland var bebodt af gårdarhandlande, ehuru, såsom vi nämt, dessa voro lika mycket främlingar i största delen af provinsen, som i något annat svenskt landskap. Deras språk var mycket skildt från de öfriga vestgötdialekterna (hvilka äro många och ganska olika) och närmade sig mest småländskan. Den reträng de vanligen uppreppade, då de utbjödo sina varor, blef nästan till ordspråk: "Schwarfiska, tömetappa, suschpet, naula, å så näka bussasandis og, å så soille van", (svarfiska, tunappar, sylspetsar, nålar, också några barcelona-silkes-kläden också, om så skulle vara). Detta sista, det utländska kramet, låg långt med i påsen och framtog icke strax; därtill fördrades, att stället var känt eller vid närmare betraktande icke såg misstänkt ut. Det var egentligen den kvinnliga personalen i huset, som samlades omkring handelsmannen, hvilken ådagalade det oförtrunaste tålamot att förevisa hela sitt förråd, äfven om ingen handel blef ut.

Vestgötarnes prutning har äfven blifvit ett ordspråk. Mången gång, då man fört att slippa deras åtsättningar, som prutade starkt, knöt mannen till sin påse, lade den på axeln och gick till dörran med en förklaring, att det var alltför missjudet. Emellertid beklar han sig vid utgången, vänder och nämner ett medelpris. Visar den bjudande sig då missnöjd angående handeln och bestämt förklarar, att han ej vill ge en styvmer än det budna, så hände ganska ofta, att handelsmannen vände om - stundom till och med efter att hafva varit utom dörran, och säger: "Nå, så taget då! Vi ska väl tuska åndock." Detta tuska (tyskans tauschen) betyder väl egentligen "byta", men nyttjas äfven för "handla". Med betalningen hade det sig icke så noga. Nästa år kom han tillbaka och kunde ju då få betaldt. Detta gällde icke blott husbonden eller ögonskenligen vederhäftiga personer, utan äfven tjänstefolk. Och denna kredit utgjorde ett af skälen till klagomål mot gårdarhandlarna. Tjänstefolk, sade man, narredes af betalningsståndet till köpa onödiga saker, lyxartiklar.

Den namnkunniga vestgötakrediten var ett eget fenomen hvartill ett motstycke svårigen kunde upp-las. Man har sett gårdarhandlare, som haft fordringar kånke i hvarannan stuga, från Östern till Stockholm, och som ordentligen icke blott haft reda på, utan äfven inbetommit dem, ehuru de ej fört bok. Minnet och ärligheten ersatte de i den handlande världen eljest vanliga försiktighetsmåten. Det i stort organiserade luren-drejeri, som man fordom tillivade vestgötarna, blef genom senare tiders åtgärder i lagstiftning och bevakning hindradt. Den resefiskal, som slog sig på att hålla efter vestgötarna, hade ofta ett lösnande, men lika ofta halsbrytande näringsfång. De sammanrotade sig att hålla hvarannas ryggen fri, och ordentliga drabbningar levererades med tillförsämrings, som stundom rekviderade militärläk handdräckning, då ankomsten af några större transport af luren-drejd godt var för förhand förråd. Vestgötarna hade sina vänner bland allmogens öfver allt och höllo sig stilla hos dem om dagarna. Hvarpå föran åter satte sig i rörelse om ailtarna. Ett eget ortens språk, en sorts rotväliska, som de talade sins emellan vid dylika tillfällen, meddelades icke gärna af främlingar. Så snart två gårdar-

Kung-Oscars Privata förmögenhet.

Midt emot den officiella "konungens boförvaltning" åt Logården till ligger på andra sidan gången kontoret för konungens enskilda fond, med utsikt åt Slottsbacken. Förmodligen har det afskilda läget bidragit att på vissa håll bevara den tron, att Carl Johan skulle ha reserverat en stor familjeskatt i förnämligast juveler.

Sanningen härifrån inskränker sig till, att han muntligen för greve Brahe uttalat, att en del utpekade juveler, till ett värde af nägot öfver en half million, skulle utgöra ett födelkomskassans förbehåll hans dynasti, de s. k. födelkommissjuvelerna, hvilken anordning, ehuru alltid respekterad, först efterter erhöill legal form. Carl Johan medförde till Sverige en ansenlig förmögenhet och var mycket intresserad af att göra goda affärer, liksom han trodde sig äga en god finansiell blick. Men mesta delen af denna förmögenhet gick icke desto mindre sin kos, dels genom misslyckade spekulationer i jordegendomar, dels genom hans stora hjälpsamhet mot Sveriges då för tiden allt utom burgna ridder-skap och adel, dels slutligen genom gäldandet af kabinettkassans skuld som 1840 års oppositionella riksdag nekat betala.

En fast grundplåt i reda pännin-gar hade han dock lemnat efter-trädarna af sin ätt på tronen. Riksan-torde vara, huru bild beaktas gäldskontorets annuiter och räntor årligen till konungen utgår en post å 300,000 kr. Detta skedde enligt den uppgörelse, som sedan träffades mellan svenska staten och kronprinsen Carl Johan, i det att denne med sin privatförmögenhet öfvertog och gäldade Sveriges ut-ländska statsväld mot ett ständigt årligt bidrag af nämnda be-lopp.

Behållningen i konung Oscar Is bo 1859 uppgick till inemot 2 mil-lioner och fördelades efter gällande årsrätt mellan änkan och de fyra barnen. Den andel, som således tillföll hertigen af Östergötland, torde ha helt och hållet åtgått till utgifterna för hans bosättning och inköpet af Sofero, hvadan hans af-färer till en början ej kunde kallas lysande. Ånkedrottning Desideria efterlemnade 1861 närmare 3 milli-oner. Sedan aldrig skett för en mycket fört pensionslista, öfver-enskomms mellan arvingarna, att ånkedrottning Josefine skulle er-hålla en lott lika med hvar och ett af de fyra barnbarnen, d. v. s. omkring en half million. Konung Carl XV's bo ärdes af hans dot-ter.

Ånkedrottning Josefinas förmö- genhet var mycket stort, nära 10 millioner. Arvingarna voro tre: konungen, kronprinsessan Lovisa af Danmark och prinsessan Eugenie, men en mängd donationer i anse-nliga summor voro gjorda un- der hand, icke minst till katolska inrättningar, utanför testamentet. Genom arvingarnas generositet blefvo de fastställda, ehuru de kunnat öfverklagas och upphäfvats. Sedan hospitalet på Madeira fått nära 1 million francs, pensionsfon- den för hofvet i Sverige fått en million, pännin-gar afsatts för donatorerna i Portugal, Brasilien m. fl. länder, stiftelserna Konung Oscar Is minne och Josefahemmet fått öfver 600,000 kr. och prinsar- na Oscar, Carl och Eugen 1½ mil-lioner och ½ million hvar. Därutöf- ver fick konungen Gallieradiekom-misset, 600,000 kr., eller det kap- ital, som uppstått genom det itali-enska slottets försäljning, samt ju- veler, uppskattade till 300,000 kr. Prinsessan Eugenie, som var gril-mild till öfvermått, efterlemnade dock vid sitt fränfäde 1889 ungefär 1½ million. En half million var do-nerad till välgörenhetsinrättningar, Fridhem till prins Oscar Bernadotte, rästen eller ej fullt i million skulle enligt testamentet fördelas mellan prinsarna Oscar och Eugen, till hvilka prinsessan stadt fadder; dock ej förrän af räkntan många pensioner utgått till den aflidnas hof, tjänare och skyddslingar.

Genom en privat öfverenskom-melse mellan bröderna har dock summan delats lika mellan alla fyra bröderna, ehuru ingen af dem, så länge pensionsräntorna ännu utgå, uppburet något af kapitalet. Tilläggs bör, att konung Oscar i följorskringsaktiebogat Nord-stjirnan tog en följorskring å 600,000 kr., afsejd för de tre yngre sönerna.

För tio år sedan uppskattades den Bernadotteska familjeför-mögenheten till omkring 10 millioner - en summa som dock torde vara åtskilligt för byggsamt tilltagen. Sedan dess torde den ha vuxit åt-skiligt - men hvarken om dess exakta storlek eller dess placering torde dess förvaltare, öfverinten- denten Burén, vilja lemna närmare upplysningar.

Kung-Oscars Privata förmögenhet.

Midt emot den officiella "konungens boförvaltning" åt Logården till ligger på andra sidan gången kontoret för konungens enskilda fond, med utsikt åt Slottsbacken. Förmodligen har det afskilda läget bidragit att på vissa håll bevara den tron, att Carl Johan skulle ha reserverat en stor familjeskatt i förnämligast juveler.

Sanningen härifrån inskränker sig till, att han muntligen för greve Brahe uttalat, att en del utpekade juveler, till ett värde af nägot öfver en half million, skulle utgöra ett födelkomskassans förbehåll hans dynasti, de s. k. födelkommissjuvelerna, hvilken anordning, ehuru alltid respekterad, först efterter erhöill legal form. Carl Johan medförde till Sverige en ansenlig förmögenhet och var mycket intresserad af att göra goda affärer, liksom han trodde sig äga en god finansiell blick. Men mesta delen af denna förmögenhet gick icke desto mindre sin kos, dels genom misslyckade spekulationer i jordegendomar, dels genom hans stora hjälpsamhet mot Sveriges då för tiden allt utom burgnaridder-skap och adel, dels slutligen genom gäldandet af kabinettkassans skuld som 1840 års oppositionella riksdag nekat betala.

Behållningen i konung Oscar Is bo 1859 uppgick till inemot 2 mil-lioner och fördelades efter gällande årsrätt mellan änkan och de fyra barnen. Den andel, som således tillföll hertigen af Östergötland, torde ha helt och hållet åtgått till utgifterna för hans bosättning och inköpet af Sofero, hvadan hans af-färer till en början ej kunde kallas lysande. Ånkedrottning Desideria efterlemnade 1861 närmare 3 milli-oner. Sedan aldrig skett för en mycket fört pensionslista, öfver-enskomms mellan arvingarna, att ånkedrottning Josefine skulle er-hålla en lott lika med hvar och ett af de fyra barnbarnen, d. v. s. omkring en half million. Konung Carl XV's bo ärdes af hans dot-ter.

Ånkedrottning Josefinas förmö- genhet var mycket stort, nära 10 millioner. Arvingarna voro tre: konungen, kronprinsessan Lovisa af Danmark och prinsessan Eugenie, men en mängd donationer i anse-nliga summor voro gjorda un- der hand, icke minst till katolska inrättningar, utanför testamentet. Genom arvingarnas generositet blefvo de fastställda, ehuru de kunnat öfverklagas och upphäfvats. Sedan hospitalet på Madeira fått nära 1 million francs, pensionsfon- den för hofvet i Sverige fått en million, pännin-gar afsatts för donatorerna i Portugal, Brasilien m. fl. länder, stiftelserna Konung Oscar Is minne och Josefahemmet fått öfver 600,000 kr. och prinsar- na Oscar, Carl och Eugen 1½ mil-lioner och ½ million hvar. Därutöf- ver fick konungen Gallieradiekom-misset, 600,000 kr., eller det kap- ital, som uppstått genom det itali-enska slottets försäljning, samt ju- veler, uppskattade till 300,000 kr. Prinsessan Eugenie, som var gril-mild till öfvermått, efterlemnade dock vid sitt fränfäde 1889 ungefär 1½ million. En half million var do-nerad till välgörenhetsinrättningar, Fridhem till prins Oscar Bernadotte, rästen eller ej fullt i million skulle enligt testamentet fördelas mellan prinsarna Oscar och Eugen, till hvilka prinsessan stadt fadder; dock ej förrän af räkntan många pensioner utgått till den aflidnas hof, tjänare och skyddslingar.

Genom en privat öfverenskom-melse mellan bröderna har dock summan delats lika mellan alla fyra bröderna, ehuru ingen af dem, så länge pensionsräntorna ännu utgå, uppburet något af kapitalet. Tilläggs bör, att konung Oscar i följorskringsaktiebogat Nord-stjirnan tog en följorskring å 600,000 kr., afsejd för de tre yngre sönerna.

För tio år sedan uppskattades den Bernadotteska familjeför-mögenheten till omkring 10 millioner - en summa som dock torde vara åtskilligt för byggsamt tilltagen. Sedan dess torde den ha vuxit åt-skiligt - men hvarken om dess exakta storlek eller dess placering torde dess förvaltare, öfverinten- denten Burén, vilja lemna närmare upplysningar.

GOOD TEMPLAR LOGEN no 10 "Framtidens Hopp" möter andra och fjärde Torsdagen i hvar-je månad kl. 8.30 e.m. å hörnet af Main St. och Selkirk Ave. A. Egeuill, L. D.

Shandnastika Spukhjälpföreningen NORDEN. John Lundvall, 211 Newton Ave. Ludvig Osson, 427 Fountain St.

Svenskt Snus

STOCKHOLM (Ljunglöfs) och SUNDBORGS RAPPE, sändes portofritt öfver hela landet för endast \$1.25.

ERZINGERS MCINTYRE BLOCK, WINNIPEG.

Tag ej risken att förstöra smöret

genom att begagna billigt importeradt salt som säljes i Vestern.

Windsor Salt

KOSTAR ICKE MERA än detta dåliga salt. Windsor-Salt har varit favoriten under årat bland Canadas mejerister. Det är absolut rent salt - och endast salt. Intet annat salt försäkras som detta. Begär Windsor Salt.

Ni kan icke skära ut

En "Bog Spavin" eller "Thoroughpin" med ABSORBINE tvättar bort dem. Ingen blåsa, intet bortfrätt hår, och ni kan begagna hästen för ar-lete hela tiden. \$2 per flaska. Bok 4-C Fritt.

Absorbine Jr., för människor, \$1 pr flaska. Borttar finnar, blånader, blåsor, svulst, åderbräck, varicocele, hydrocele, prostatitis, samt borttag värk. W.F. YOUNG, P.D.F. 178 Monmouth St. Springfield, Mass. LYMAN SONS & CO., Montreal, Canadian Agents

sent hos Martin, Role & Wynne Co. Winnipeg, The National Drug & Chem. Co., Winnipeg och Calgary och Henderson Bros. Co. Ltd. Vancouver.

BOYDS Bröd.

Alla tycka om godt bröd. Som det är förnämsta delen af födan, borde särskild omsorg tagas vid dess tillagning och det bör vara rent och lättsmält. Vårt systematiska behandlingsätt af ingredienserna och våra förträffliga ugnar garanterar ett lätt och välbakadt bröd, fritt från deglighet. Bageriet Hörn. Spencer St. och Portage Ave. Phone 1030

PATENTS PROMPTLY SECURED

We solicit the business of Manufacturers, Engineers and others who require the advantage of having their Patents in cases transacted by Experts. Preliminary advice free. Charges moderate. Our Inventor's Adviser sent upon request. Martin & Marion, New York Life Bldg. Montreal and Washington D.C. U.S.A.

60 YEARS' EXPERIENCE PATENTS

TRADE MARKS, DESIGNS, COPIRIGHTS &c. Anyone sending a sketch and description may promptly ascertain free of charge whether his invention is probably patentable. Send full description, with drawings, to MUNN & Co., 37th Street, New York, N.Y. U.S.A.

HOOPER'S MARBLE & GRANITE CO., Ltd. Grafstenar, Gravfårdar, Monument och Statyer. Tel. 1670 259 Main St. WINNIPEG.

R. Arnold, 463 Talbot Ave. Tillhandahåller allt hvad till en välordnad köttaffär hör. Goda varor. Billiga priser. Reel behandling.

Souris Kol

Amerikanska Hårda och Lösa Kol. Torr Ved till Lägsta priser. Kontor: Hömet af Poplar & Lewis Princess & Logan. St. Tel. 1691 Louise Bridge. Tel 5811 F. J. WELWOOD.

VED KOL

Alla slags Ved- och Kolsorter finnas på lager hos underverk-nad. Telefon 798. Bostad: 96 Dagmar st. M. P. PETERSON. Elgin Ave. & Kate St.

Vedoch Kol

Tamarac, Gran, Tall, Björk och Poppel, bästa slag till lägsta möjliga priser. Tel. 2255. O. SIMONSON, 116 Charles St.

BELL Piano och Orglar

Äro de bästa af alla. WINNIPEG PIANO & ORGAN COMPANY, Hufvudagenter. Manitoba Hall, 293 Portage Ave.

Billiga Böcker

- Carlen, Emilie Flygare. - Familjen i Dalen 25
Ett Fideikommiss. Svenskt original af E. L., 3-spaltigt format 25
Jansson, Börge. - Bland Munkar och Nunnor, samt andra berättelser. 128 sidor. 25
Schwartz, Marie Sophie. - Riddande Ängel och Drottning, jemte åtskilliga välvalda och underhållande berättelser af andra framstående författare. 128 sidor. 25
Segerstedt, Albrekt. - Sagor, samt andra berättelser af framstående författare, 128 sidor 25
Randal, Th. - Syer Beatrice, jemte andra berättelser, 120 sidor 25
Patron Jönssons memoarer. 131 sidor 25
Sigurd. - Skizzer och Berättelser. 128 sidor 25
Hr. Petersons Hustruöknin-gar. 128 sidor 25
Steen, Eyvor. - En Skott-dagshistoria, jemte andra utmärkta berättelser. 128 sidor 25
Lie, Jonas. - Lifstidsfång. Berättelse. (3-spaltigt format) 25
Snolksky, Carl. - På Vernamo marknad, samt andra berättelser, 128 sidor 25
Sölgimtar och Molntappar. - Vald samling af berättelser, skizzer, poeter, m. m. 25
Thomasson, Pehr. - Kronolänsmannen. Teckningar ur folklivet. 139 sidor 25
- Milarens Ideal. Berättelse. 25 sidor 25
Urvalda berättelser af Svenska författare. 128 sidor 25
Fridman, Alfred. - Dödsrin-gar 30
Gravallius, Wilhelmina. - Spelidosan 20
Crook, Axel. - Olika Lynnen. 20
Öfvanstående böcker sändas portofritt vid mottagandet af likvid. Canada-Tidningens Bokhandel. Box 254. WINNIPEG, - MAN.

går ut i köket och kommer snart in med kaffe, smör och bröd i långa banor. Truls tar sin brännvinsflaska ur skåpet, bjuder därpå sin granne till bords och tar en stol och sätter sig själf på. De äto och drucko, pratade och grnade, och båda blefvo med ens ena väldiga Nimrodar. — I talet förstas! — Nog kändes förlusten för Lars, men glädjen af att få sända hr Mickel in i evigheten uppväde all både sorg och förlust. —

Efter undfagnaden, som var rätt bastant, tackade Lars och gick hem för att göra sig i ordning, och Truls tog ner sin gamla rostiga mynningsladdare, putsade det värsta af den och stötte sedan under svett och eder tvänne skor i den. — Geväret öfver axeln och brännvinspluntan i innerfickan af rocken bar det af i ett huj ut genom porten och bort till grannen, hvilken stod väntande vid stallängan. Lars såg nästan mera ut som jägare än sin gamle vän, då den förstnämnde hade med sig sin stora, lurfviga hund. — Ej heller här fattades den nästan ombärliga brännvinspluntan. —

Snö hade fallit på natten, så att det skulle gå lätt att följa räfvans spår från hönshuset, men det blef krångligt nog, ty räfvälken hade gjort en hel massa snedsprång och krumelurer. — Den drummeln har visst gått rakt åt dungen till för se här! spår, säger Truls. — Jaha, javisst! instämmer Lars, och benen på de båda jägarna taga med ens raskare fart, och rockskörtena vifta gladeligt. Hunden sprang — viftande med svansen — ett godt stycke före. — De va en djåkla rät den härninga, som springer på detta viset, fynste Lars och klädde sig bakom örat. —

De hade gått vid pass en half timmas tid utan att ha funnit någon räf, men då började den heta jaktfirven helt oförmodadt svikta. Att de voro missbelånade med situationen kunde tydligen förmärkas af deras tal och uttryck: — Usch för fasan, de va en helseke väg vi ska behöfva gå! Hvem kunde tro att de va så herrans långt! Men ska vi stå ud må detta, så får vi nock ha voss hvars en sup. Och de slogo sig ned på ett par trädstubbar och läto pluntornas lufva innehåll sig väl smaka. — Nu bjur ja, sa Truls, och slopp upp två bastahta supar; inte lät man många droppar bli kvar för hvar gång. Lars tittade på sin flaska, och sade med ett mildt leende i halskägget: — Ahjo! Här blir hvars en te voss sen vi får skjutit den rackarn!

Behörigheterna ordnades, och så bar det af igen mot målet — mot räfvälken. Men en blefvo spåren efter gubbarna nästan mera i snedsprång och krumelurer än efter räfvän, fast gubbarna försökte gå rakt fram så godt sig göra lät. — Ska vi behöfva gå omkring den häringa bäcken för te komma öfver, Lars, sporde Truls. — Ahnej! Vi kan väl ta ett jädrans hopp öfver! och Lars tog ett skutt och hamnade lyckligt och väl på andra sidan. Sen skulle ju bevars Truls öfver men — aj, — aj! han dask i vattnet, så att det stänkte högt i himmelens sky, och räckte honom ett godt stycke öfver ryggslet. — Hjälp! — Hjälp! ropade Truls, och Lars hjälpte kräket opp. — De va katten; ja skulle ja där? hickade Truls, när han var kommen upp, och det iskalla vattnet dröp af hans väldiga kroppshydd. — Ja, va katten skulle du där? Du får min lif ta dig en rediger klunk ur flaskan, så blir du snart varmer igen! Och Truls tog sig en försvarligt portion, och för att det skulle bli hederligt lag, tog Lars äfven en.

Det var säkerligen härligt för Truls att jaga nu, lufv som han var och därtill en god del "yr i lufvan". Men han var en af den äkta sorten hvarför vandrigen fortsattes, och efter ännu en stunds pustande, stänkande och svärjande stodo de framför hr Mickels boning. Öfverallt låg fjäder och dun, och han, räfvän förstås, hade nog hällit offerdansen kring bytet ty så förtrampadt var där. Truls lade sig ner på magen och kikade in i hålet men blef ej varse någon "misstänkt figur". Gubbarna hoppade, dunkade och svuro, men katten i mej kom där ingen räf. Hunden sprang och gnällde ideligen precis som om han vore rädd; för ett ögonblick försvann han inåt dungen.

Bums kommo två odjur utrusande därifrån så att det knakade i grenar och kvistar. Gubbarna togo ryggsstödet mot hvardera ett träd, och — Pang, pang, paderang! Det blef ett sju hälsikes skjutande och smållande, så att det hördes vida omkring, och gubbarna blefvo inlvärda i ett tätt rökmoln, men — anamma så föll den ene af — räfvännen? — Hör du, Truls, den sköt ja! — Hva sier du, din faen? De va allt ja ska ja sia dej! — Du? Då skulle du allt ha skjutit räf förr!

— Häll klaffen, för de va ja där sköt'n. — Ja ska hålla klaffen på dej ska du få sel! Hvarpå Lars dängde Truls öfver näsan, så att han ramlade omkull i snön. Men han upp igen och på Lars, och det blef ett brottande och faktande, så att snön yrde kring bärsärkarnas gestalter. Under tumultet hade de stridande förflyttat sig bort till det fallda bytet som låg och badade i snö och blod. Men kors för sjutton; det var Lars' präktiga hund, som hade fått plikta med lifvet för gubbarnas heta begär efter pluntan. Så fort som de blefvit varse, hvad för slags räf de skjutit, ombyttes rollerna, och Lars blef i högsta grad ilsknen och skrek: — Hör du attan, de va du där sköt'n!

— Nä du, de va nock du själfver! — Hva sier du ditt kräk? Men ja ska ge dej, för att du skjutet andras djur ska du få se! Och han slog åter omkull Truls, så att han blef nästan osynlig i snön, men han kraf-

lade upp igen och kom upp, och för andra gången på Lars, och det blef ett leverne och oväsen, som skulle kunnat skrämt rätt modiga bestar. Gubbarnas stora knytnävar kommo nu väl till pass, och med dessa bearbetade de också hvarandra rätt vildsint i skallarna. —

Så småningom blefvo de dock goda vänner, och som slut på hela eländet och rärfjaken, tömdes pluntornas innehåll till sista droppen. Hunden kastade i bäcken och sedan vandrade de väldiga Nimrodarna — nämde man Truls och kommunalordförande Lars — arm i arm under sång mot byn.

Truls blef förfärligt sjuk efter det ofrivilliga badet och måste därför för en tid hänåt lämna allt hvad rärfjakt heter åt sitt öde och i stället krypa i sin säng.

En dag då han låg som bäst sjuk, kom Lars dit och satte sig på sängkanten hos honom, och sade: — Hör du, de va liväl en djåkla rärfjakt den därninga!

— Ja min lif va de så!...

Om ungdomen visste.

Af Ivan Strannik.

En mild stilla sommarafton satt mormodern framför sin stuga och sydde, Janine satt bredvid och gjorde ingenting.

Janine var en vacker, ung flicka med stora, klara, fuktiga, blå ögon och svarta ögonhår. Hennes djupsvarta hår hade en blåaktig glans. Man skulle kunnat tro, att månen en natt smekt dem så länge, att något af dess strålar följt hängande i hennes lockar.

Janine betraktade huru dagen nalkades sitt slut. De höga, mörka popparne aftecknade sig mot den mörkande himlen, under det de tryckte sitt bladverk fast mot stammen, och de vidt utgrenade ekarne, hvilka stodo afsides från de öfriga träden på ången, syntes gubblande och fundersamma.

På ett afstånd därifrån, ehuru osynlig, slumrade floden. Små, hvita hus, hvilka lågo kring-spridda här och där i landskapet, lagade att det blef öfver i naturen, som de hade underkuffat. Ifall de icke funnits, skulle denna nämligen hafva öfverlämnat sig åt sina härliga fantasier, hvilka icke frambringa något nyttigt för den mänskliga tillvaron.

Snart kunde mormodern icke se något mera och lade sorgfälligt ihop sitt arbete. Därpå yttrade hon i det hon uttalade en tanke, som hon suttit i tysthet och gubblat öfver: — Man måste vara försiktig, Janine, mycket försiktig.

— Ja, svarade Janine, men hvarför? — Om man kunde förstå hvad lifvet bär i sitt sköte skulle man aldrig begå ett misstag, tillade mormodern. — Nej, svarade Janine.

De tego båda tills mormodern började ånyo: — Jag har också en gång varit ung... och vacker... det är redan länge sedan... men det förekommer mig, som vore det i går. Janine log... Så skulle alltså hon, Janine, också en gång bli gammal. Men det förekom henne inte, som det kunde bli i morgon... Hon skulle få stora, utskjutande ådror på händerna och hennes huvud skulle vackla... — Jag var ung och vacker som du. Ståliga ynglingar begärde mig till hustru. Men jag lät inte fresta mig hvarken genom de härligaste löften eller genom deras leenden och deras komplimanger... Jag valde den hederligaste. — Därför att du älskade honom, mormor? — Ja, barn... Men mitt val var klokt. Jag var försiktig... hade tagit allt i öfvervägande. — Jag valde honom först och lärde mig älska honom sedan.

Med vemodig stolthet blickade den gamla tillbaka på sitt förlitna. — Till och med om en profetisk dröm hade varnat mig, kunde jag icke handlat bättre, sade hon. Men Janine upprepade skalkaktigt: — Därför att du älskade honom, det är allthi. Plötsligen föll det henne in att midsommarnatten instundade, den att, under hvilken ödet afslojar framtidens hemligheter för hvar och en, som förstär att tyda dess gåtor. Hon ville gå till en spåkvinna, som denna afton ofrivilligt skulle vara ännu skarpsinnigare än någonsin och skulle förkunna hennes öde. Men det var ett godt stycke väg från mormodern till byn...

På floden stego hvita, runda och flyktiga dunster upp mellan pilträden och vassen. Man skulle kunnat tro, att det var unga flickor, hvilka på skämt hade insvett sig i stora hvita kapuschonger och nu logo helt sakta bakom sina slöjor.

— St, mormor, sade Janine. Men de hvita ångorna började redan försvinna, förlorade sina smärta former och upplöstes i dimma. Mormodern reste sig. — Vi ska gå och sova, Janine, sade hon. Kanske drömmar du något vackert, ty i natt är midsommarnatt.

Nej, Janine skulle ingenting drömma, ty hon skulle inte gå till sömns. Det oaktadt svarade hon: — Jag kommer, mormor. — — — Men då den gamla slumtrat in, satte sig Janine åter framför dörrtröskeln och blickade ut i fjärran. Månen hade gått upp. Klar och mild stod han på himlen och såg på Janine. — Lilla flicka, hvars hår jag kysste så länge

tills jag gaf det något af min glans! Jag vill i kväll förkunna ditt öde, sade han. Kom med mig på ången!... Kom!

Janine log mot månen. — Jag kommer, svarade hon.

Därpå reste hon sig och skred genom den fuktiga dimman. Himlen var klar och molnfri, Janine gick ned till floden. En pil lutade sig öfver vattnet. Ofta hade Janine suttit bredvid denna pil. Hon tvekade och blickade mot månen. Men denne besvarade icke blicken. Han hade fört henne hit och tänkte nu inte mer på henne.

Janine böjde sig mot pilstammen och lutade sig fram. Sakta darrande betraktade hon den mörka, stilla vattenytan. På vattnets botten syntes ett ansikte. Det liknade hennes och var dock anorlund... förvidrat af smärta och mycket blekt.

— Det är jag, sade Janine sakta, det är min spegelbild.

— Nej, svarade bilden, det är du, icke som du är i dag, utan som du snart skall vara, om ett år, om du inte är försiktig.

— Hvarför är du så blek? frågade Janine ansiktigt.

— Emedan jag skänkt mitt hjärta åt en ståtlig främling.

— Huru dan var han då? — Stor och stolt... Och hans leende var ömt. Han gick ofta förbi vår stuga och hälsade på mig. Och då han var förbi, vände han sig om ännu en gång och såg på mig.

— Alldeles som den obekante, som hvarje dag med geväret öfver axeln och blommor i handen går förbi vår dörr. Hans ögon lysa opp då de se mig och så bli de plötsligt sorgsna, då jag försvinner.

— Ja. — Talade han någon gång med dig? — Hvad sade han?

— Han träffade mig ensam, ty jag var oförsiktig och hade lämnat mormor. Jag hörde honom komma. Med hopknäppta händer och nedslagna ögon lyssnade jag till hans steg...

— Hvad sade han dig då? — "Barn," sade han, "se på mig." Jag lyfte ögonen och blickade i hans ansikte, hvilket var helt nära, så nära och vackert, så ömt och bedjande, att det svindlade för mina ögon.

— Och hvad sade han dig mera? — "Ge mig dina båda händer," sade han. Och då jag sträckte dem mot honom och därvid öppnade armarna, gaf jag honom också mitt hela hjärta. Han tog det leende.

— Och sedan? — Ett par veckor älskade han mig mycket, och jag var ännu lyckligare öfver hans glädje än öfver min egen. Min själ sjöng. Allt omkring mig blef skönare, blommorna ljulligare, himlen gladare och klarare, människorna bättre. Tusen gånger skulle jag, om jag det kunnat, hafva gett mitt lif för honom för att bespara honom hvarje minut af smärta.

— Och sedan? — Sedan gick han. Jag kunde icke följa honom, han tillät det icke. Mildt men energiskt sköt han mig ifrån sig... Jag behagade honom icke längre... Och för att icke göra honom ond, grät jag inte...

— Hvad gjorde du, då han lämnade dig? — Det vet jag inte längre, Janine. Jag har nu sagt dig nog och varnat dig...

Janine reste sig upp. Tätt bredvid sig hörde hon fasta steg på gräsmattan. Hon släppte trädstammen och för att kunna höra bättre slöt hon ögonen och lade de hopknutna iskalla händerna på sitt klappande hjärta. — Janine, sade en röst. Janine, se på mig... ge mig dina båda händer. Janine gaf äfven sitt hjärta.

Dödsrunan.

Af Elisab. Kuylenstierna-Wenster.

Professorn satt i sin läderklädda tänkarstol och hade inof räckhåll en packe böcker, somliga i guldsnitt, andra tarligt häftade. På stolarmen låg dessutom ett kabinettsporträtt.

Han tog det mellan sina smala händer, hvilka så underligt överkliga stucko upp ur de vida manchetterna, dessa skulle egentligen af, de hindrade arbetet, men professorn var tankspridd i dag, alldeles bragt ur koncepterna. En af hans närmaste vänner hade dött, en man, som han umgätsligt förtroligt med i flera år och känt i decennier. Dödsfallet var oväntadt. Vänner hade aldrig i sitt lif varit sjuk. Han var hälsan själf, och så... behöfdes det blott några dygns sjukdom för att bryta honom, oimintögöra stora planer, hvalfvärstatsprogram, komma ett helt politiskt parti att känna sig som får utan herde.

Professorn hade blifvit anmodat att skriva dödsrunan i en framstående tidskrift. Redaktionen önskade att få biografien så ingående som möjligt. Han var värd ett tacksamt eftermäle.

Oväntadt nog hade den annars just ej svärbedde professorn denna gång först sagt bestämt nej. Han kunde inte — hade inte nu tid att syssla med sådant, men plötsligt sadlade han om. Han hade tyckt sig märka en forskande blick ur redaktörens skarpa, mörkgrå ögon, och den besvarade honom.

Visst skulle han skriva... det hade blott förefallit honom så svårt. Han hade ju mistat en närstående vän i den hädangångne. De voro som bekant lifligt intresserade af samma vetenskap, samma samhällsfrågor.

Redaktören bugade sig.

Professorn hade så att säga alltid stått på hundsvotten till den andres char, tänkte han, men som han för tillfället icke visste någon lämpligare biografi, höll han inne med alla sarkasmer, bad endast att dödsrunan skulle vara färdig följande dag.

Han fick löfte om det, och professorn gick direkt hem för att bereda sig. Han hade afbrutit af middagen, där hans unga hustru mötte svartklädd.

— Kära Sonja, hvad du klädt dig sorgligt, anmärkte han.

— Ja undrar du på det? Vår vän har ju dött.

— Vår vän.

— Ja, jag höll så mycket af honom; jag med. Minns du, sist han var hemma sade: Bed mig gå, för gör jag det inte. Ni är som solen här i nord, fru Sonja, man flyttar sig efter den, kan inte godvilligt gå utom dess strålar, de lysa och värma. Och minns du en annan gång...

Professorn afbröt ofäligt. Hon finge ursäkta, men han måste skynda sig; han skulle skriva hela eftermiddagen.

Jag får väl sitta inne hos dig med mitt arbete?

Hon gjorde detta ibland, mest de dagar, då hon fruktade ensamhetens tankar. Hon var en sensitiva, som drog sig inom sig själf vid minsta beröring. Professorn hade fått hennes ja-ord en gång, när världen skrämt henne. Hon, inackorderingsfruns dotter, var rädd för studenterna, som bullrade ut och in i de för tränga rummen. Endast två hade hon förtroendefullt närat sig, professorn och den äldste.

Visst fick hon taga sitt handarbete med in i mannens arbetsrum. Hon satt borta vid fonstret och broderade, men nålen gled som en sömnångare ut och in, långsamt, trefvande, ofta på äfvägar.

— Skall du skriva om vår vän? — Hon frågade varmt, det var som hon lagt blommor på en älskad kista.

Professorn ryckte till. — Ja — jag har fått det i uppdrag.

— Du är lycklig, som får uttala allt hvad du känner — eller, hennes ögon strålade fuktiga emot honom — är det dig kanske en plåga. Du vill hellre bära din saknad under tystnad.

Med en ofrivillig rörelse af ofärlighet kastade han porträttet ifrån sig och började gå af och an. Efter ett par hvarf stannade han hos henne.

— Att två människor kunna lefva så nära hvarandra och ändå så långt skilda, sade han hårdt. Du och jag — vi ha gått här nu i tio år och ändå — är jag alldeles ensam, när...

Hennes röda, trötta mun vidgades en sekund i undran, och hennes ansikte blef blekt med ett spändt uttryck som alltid, när något ängslade henne.

Han strök sig med handen öfver den höga pannan, insjunknen och bar vid tinningarne som af för stor tankeansträngning. Stötvis, som tvungos orden fram under en inre revolution. Han hade velat häjda dem, bära dem outtalade inom sig så som han redan burit dem i årtal, men han förmådde det icke.

Han, som alla människor kallade, den store ensamme, var inte hälften så ensam som jag. Han var rik, bottenrik i jämförelse med mig. Han hade ingen hustru att komma till, älska, förtro sig åt, han lefde och dog ensam, stod det i någon tidning, men det att han hade en annans hustru att dyrka på sitt underliga, inbundet hvitglödade sätt, visste man icke.

Han — professorn hade talat sig hes. Hans ögonlock skälde nervöst och hela det magra ansiktet var ett enda knippe af arbetande muskler.

— Hvem talar du om? — Sonjas stämma beslöjades af ångest. Hon ville inte förstå honom.

Professorn skattade bittert. — Om honom, hvars dödsruna jag skall skriva, om honom, som alltid stått i vägen för mig, som tagit det afgörande steget, där jag tvekat och vunnit berömmelse, där jag drömt om den. Jag har hatat honom så som endast den svage kan hata den starke, men — det har ökat olyckan! — Jag har inte kunnat undvika honom. Där han hade fast fot, där snubblade jag på tröskeln. Han räckte ut handen och jag kom in. Haps namn och mitt sammanknöt.

Vi blefvo så godt som oskilljaktiga, därför att — därför att min äregrighet mättdes med smulorna af hans öfverflöd. Utan honom skulle man aldrig kommit ihåg mig. Han var som beska medikamenter, som opium; jag kunde inte låta bli att taga dosisen: — falsk vänskap starkare och starkare, fast jag märkte, den förgiftade mig.

Sonja hade släppt arbetet, en purpuröd duk; som en drottningmantel släpade den mot golvet, i sin glada prakt blekande alla andra färger i rummet.

När professorn nu tystnat, och hon endast hörde de flämtande andtagen af en människa, som vreden gjort från stilla insjö till ett upprördt haf, visste hon, att hon borde säga något tröstande, men kunde det icke. Han, hennes man, var henne i denna stund långt mera främmande än vännen, som gått, vännen, som blifvit bedragen, där han trodde sig ha en fristad, och där han känt sig trygg.

Det var visserligen alltid hos henne han satt — det mindes hon nu — och medan professorn aldrig invigde henne i något af sina vetenskapliga rön, i sin politiska ställning eller sina sociala sträfvaner, talade den andre fritt och öppet om allt. Hon hade känt sig som hans lilla trofasta kamrat och varit så stolt, när han bedt henne om råd.

(Forts.)

DR. MILES' ANTI-PAIN PILLS. Headache. Take ONE of the Little Tablets AND THE PAIN IS GONE. They Relieve Pain Quickly, leaving no bad After-effects. 25 Cents. Where Sold in Bulk.

Billigare Ljus för Butiker, Affärsköpar, Kyrkor, Privathus etc. Agenter önskas. Skrif till engelska eller skandinaviska till American Gas Mch. Co. H. C. HANSEN, Mgr. ALBERT LEA, MINN.

Red River Valley Farm Land. i Clay and Wilkin Counties, Minn. Jag har till salu en lång lista af vackra förhöjda farmar, och ett antal farmar för utbyte mot handelsvaror eller annan godvara. Skrif till mig för engelska eller skandinaviska. C. E. NELSON, BARNESVILLE, MINN.

Jack Frost är här! Skydda ditt hus mot is och snö. Alla slags isar och snö. Jack Frost är här! Skydda ditt hus mot is och snö. Alla slags isar och snö. Jack Frost är här! Skydda ditt hus mot is och snö. Alla slags isar och snö.

Ni behöfver ju en god Almanack! Ni behöfver ju en god Almanack! Ni behöfver ju en god Almanack! Ni behöfver ju en god Almanack! Ni behöfver ju en god Almanack!

Nielsen & Lundbecks Svenska Almanacka för år 1908. Fullständiga Almanackar och en mängd värdefulla och intressanta uppgifter. 80 sidor. Pris 4c. 10 exemplar för 30c. Skrif örnärken och adressera: Nielsen & Lundbeck, 24 State St., New York.

GULD UR FRITT! OCHI RING. Alla guldpåsar och guldmynt. Alla guldpåsar och guldmynt. Alla guldpåsar och guldmynt. Alla guldpåsar och guldmynt.

FRITT! Fick-Kalender för år 1908 med almanack och annotationsbok. Skrif till mig för engelska eller skandinaviska till American Gas Mch. Co. H. C. HANSEN, Mgr. ALBERT LEA, MINN.

Säker förtjenst. Under vintermånaderna för såväl män som kvinnor genom att sälja svenska, norska och danska böcker samt vy-broffret. Ovanligt goda villkor. Skrif till mig för engelska eller skandinaviska till American Gas Mch. Co. H. C. HANSEN, Mgr. ALBERT LEA, MINN.

Tänder utdragas smärtfritt

Detta har till slut blivit ett faktum. Dr. Morden, som är välkänd för denna tidnings läsare, har nyligen kommit tillbaka från Chicago, där han icke endast tagit de examina som giva honom rätt att praktisera som specialitet utan också bllt plats som demonstratör i "THE CHICAGO COLLEGE OF DENTAL ANAESTHETICS & EXTRACTION AND MINOR SURGERY (Högskola för Smärtfria Tandoperationer). Dr. Morden tillverkar ett förstklassigt "set" tänder för \$10.00 till hvar och en som presenterar denna annons på hans kontor och skall gärna visa hvar och en som är intresserad den nya svagsmaskin som gör smärtfritt tandutdragning möjlig.

Dr. W. Clarence Morden Tandläkare 620 1/2 Main St. Winnipeg, Can.

BARNMORSKA

(Från Stockholm Uteaxaminerad.) MRS. O. WALLMAN, Cor. of Notre Dame and Spruce Stra.

Har Ni försökt vårt Bröd bakadt i Elmwood för folket där. Bästa kvalitet af bröd och cake.

Alla orders utföres prompt. ELMWOOD BAGERI 501 TALBOT AVENUE

LAND TILL SALU!

Omkring 20 acres utmärkt godt farmland invid järnvägsstation i Tyndall, Man., till salu. Pris \$50 pr acre. Vidare genom M. A. MEYER, 413 Logan Ave. Winnipeg

SVENSKAR för SVENSKAR KOM IHÅG Svenska Cafeet 330 LOGAN AVENUE Högkvarteret för alla svenska skakar. Matlagningen svensk. Personalen svensk. Enda svenska cafeet i Winnipeg. TELEFON 5770 HEDBOM & NÅSTRÖM

Occidental Hotel.

D. RIPSTEIN, Egare. Förstklassiga rum och Finaste Matservering Goda Viner, Lükörer och Cigarrer. Skandinavens Populära Hotell. Hörnet af Main St. och Logan Ave. Telefon 1688.

Det Nya Bell Hotel Val möbulerat och Brandfritt, Badrum, Hissinrättning, Etc. Mest komfortabla Hotell i Vesta Canada Hör. Main och Henry Sts. WINNIPEG.

MARKET HOTEL 115 Princess Str Midt emot City Market Finaste slag af viner, lükörer och cigarrer Första klass inredning. Pris: \$1.50 per dag P. O'CONNEL Prop.

SAVOY HOTEL 684-680 Main Street Nytt och moderat. Bästa Viner. Lükörer och Cigarrer. Billiard och Raksalong. Taxa \$1.00 per dag. Maltider 25c. CHAS. L. HERBERT, Egare. WINNIPEG

Förent a Staterna

SVENSKA FÄGLAR I DENVER. Ett par svenska tjädurar ha importerats från Sverige till Denver, Colo., och fått sin bostad i City Park.

PRÄSSEN. Svenska Amerikaniska nyheter kallar sig en i Sioux City, Ia., utkommande ny tidning. Redaktör är Alfred Berg, en inom sv.-am. prässen känd pinnfaktare.

SVENSK BYGGER SKYSKRAPARE. Tacomas, Wash., mest monumentala byggnad blir Peter Sandbergs 12 våningars kontorsbyggnad vid Pacific Ave., hvilken väntas bli färdig den 1 lehr. Den uppföres af betan och stål. Endast de två hissarna i byggnaden kosta \$12,800.

GIFMILDHETEN finnes ännu kvar, trots panningeknappheten. För någon tid sedan utsträddes trusterna för Acadia universitet i Halifax, Nova Scotia, ett upprop för \$100,000 subskription. Upproppet mötte med sådant gensvar bland "blånämsorna" ej allenast i Maritimprowinserna utan öfver hela Canada samt Förenta Staterna, att beloppet kommer att överskridas. Flera kontributioner på \$500 styck hafva inkommit.

OMKRING 88 SVENSKAR, ägare till 14 möbelfabriker i Jamestown, New York, hafva 1907 utskäppt manufakturster för \$1,600,000. I dessa 14 fabriker äro icke inestluta: Ohmstrand Mfg Co., Dahlström Metal Door Co., Bloomquist & Snow, Hjorth & Co., Danielson Peterson Co., Paul Rosencrantz, Ahlström Piano Co., samt ett half dussin till eller flere. Svenskarne i Jamestown, New York, hafva under 1907 troligen drivit en manufakturverksamhet belöpande sig till \$2,500,000.

HEMKOMMEN FRÅN PANAMA. Mr. Frank Anderson, anställd som "steam shovel"-maskinist på Panamakanalen vid Gatun, har varit i New York på besök och skulde återvända i dag. Många svenskar hafva haft anställning vid olika yrkesgrenar med arbete å kanalen, i synnerhet hafva många snickare varit sysselsatta på husbyggen; dessa senare hafva nu fullbordat sitt arbete och blifvit hemvända. Ehuru de sanitära förhållandena förbättrats i alla delar, råder ännu ganska mycken sjuklighet, mest malaria-feber. Förenta Staterna betala sina arbetare höga löner.

EN VÄNS RÅD. Herr John Anderson, Youngstown, Ohio, skriver: "För omkring tio år sedan var jag illa ute till följd af maglidanden. Jag använde en hel del mediciner och piller, men det mesta jag fick var en tillfällig lindring. Då berättade en vän för mig om Kuriko. Jag började taga in där af och använde inalles fyra flaskor. Den botade mig, och det bästa af allt är, att jag icke haft den ringaste hännig af mitt lidande sedan dess."

Dr. Peter's Kuriko kan icke ert hållas å apoteken. Den tillhandahålles allmänheten direkt genom specialagenter tillsatta af tillverkaren, Dr. Peter Fghrney & Sons Co., 112-118 So. Hoyns Ave., Chicago, Ills.

NOBELPRISTAGARE tillbaka från Sverige. Prof. Albert A. Michelson har i dagarna återkommit till Chicago efter en resa i Europa. Han medförde hem Nobelska priset för fysik, hvilket han tilldelats af prisaändan i Stockholm. Michelson blef öfverförtjust i det vackra Stockholm och svensk gästvänlighet. Han hade också privat audiens hos konung Gustaf V. Några högtidigheter vid prisutdelningen ägde ej rum i år, detta med anledning af kungssorgen. "Detta", säger Michelson i en intervju, "verkade nedstämmande hos mig, men då jag nu öfver varit utdelandet af dessa pris i all enkelhet, som det så vackert hette, så fick jag ett intryck af den svenska hjärtliga vänligheten, som jag så många gånger hört talas om i Amerika och på hvilken jag äfven sett bevis hos mina båda laboratorieassistenter, bröderna Person, som varit mig så trogna och hjälpsamma och som så mycket bidragit till mina lyckade upptäckter. Då jag kommer hem med Nobelpängarna, skola de minnsas icke bortglömmas. Från de högsta i samhället till grofartaren tyckas svenskarna vara ovanligt begäfvade och genomgående bildade. Till och med gatpojkar äro tyysta, anständiga och höfliga. Jag kommer säkert åter nästa sommar för att njuta af midsommarsolens trolska ljus, hvarom jag hört sådana intagande beskrifningar. Här skulle jag vilja bo hela mitt lif. Här är icke panningen den allsmäktige guden. Svenskarne ge sig tid att förkolra sig i litteratur, konst och etik. Här finns icke det oberäknliga, aldrig rastande jaktande som förekommer i Chicago. Här är ett härligt land och ett härligt folk."

WINNIPEG

GA TILL 460 MAIN ST. fortast möjligt och se de stora skyltfönster som där finnas samt tag reda på de priser som nu annonseras. Den som så gör och ändå icke köper något, han går miste om mycket. Se annonser!

SVENSKA KAFEET å 330 Logan Ave. har under det nya managementet gått betydligt framåt. Cafet är besökt af en stor kaffeförstyg publik hvarje dag, och nästan hvarje kväll är där fullt bus. Lunch serveras hela dagen. Besök platsen då tillfälle gifves. Se annonser.

FÖRENINGEN NORDEN af höll onsdagen den 8 Januari årsmöte, då bland annat ett i tidningens redogörelse af årsberättelsen för 1907, hvaraf framgick det förenings inkomster och utgifter varit följande:

Inkomster: Kassabehållning från 1906 ... 270.80 Inkomster under året ... 559.90 Summa Dollars 830.70 Utgifter: Under året halva utgifterna varit ... 278.80 Behållning till 1908 ... 551.90 Summa Dollars 830.70 Föreningen ägde vid årets slut 81 medlemmar.

Tre nye förslag till ändring af förenings stadgar inlemnades, hvilka framdeles kommit till i tidningens delgifvas. Föreningens möter i Clements Block öfvanför Unique Theatre, och hälsas nya medlemmar välkomna.

Till sjukkomité utsågos John Flodden, P. A. Person och Oscar Fagerberg.

LOUISE BRIDGE. — Mr. W. J. Long har frisk och kry återkommit från sitt besök i Ostern. Han hälsade äfven på sitt föräldrahem, hvilket är beläget i Toronto. Han sade sig vara ytterst nöjd och belåten med sin lilla affärsresa.

— Lopen Eldföretningen har tillsammans med logen "Hope of Elmwood" hyrt Louise Bridge metodistkyrka för att hädanetter använda den som lokal för sina möten.

— Mr. Johnson på Tweed Ave. har hemkommit från sitt arbete vid Kenora, därtill nödgad genom skador, hvilka han hade ådragit sig under vistelsen därstädes. Någon vidare fara lär icke föreligga.

— De senaste hyresgästerna i 343 Newton Ave. hade antagligen icke fått lära sig de tio budorden under sin skoltid, ty i så fall borde de icke nu hafva varit beröfvade sin frihet. Eller kanske lärdomen och vetenskapen för många betyder litet eller intet?

— Kontraktet för flyttning af Redwoodbron är nu färdigt, äfven ännu icke undertecknad af vederbörande myndigheter. Intet tvifvel finnes om att så skall ske. Kontraktörerna för pelarnes flyttning och uppställning äro Kelly & Sons, Kenora. Så snart kontraktet är undertecknad, skall arbetet genast taga sin början. The Dominion Steel Company har kontraktet för bronns spannbjuggad.

— Uppmuntra Canada-Tidningens annonser i Elmwood vid föreläsningsbehöf.

— Prenumerationsagifter emottagas alltid med största tacksamhet på denna tidnings kontor.

DÖDSFALL. Mrs. Anna M. Lindgren å 410 Talbot Ave. afled efter en längre tids sjukdom lördagen den 11 Januari kl. 4 på morgonen. Dödsorsaken var lungst. Innan hon dog, uttalade hon sin glädje öfver att få skiljas härifrån och lemna alla strider och bekymmer bakom sig.

Den hädangångna var född i Brundlo, Jämtland, Sverige, för närmare femtio år sedan. Här i landet hade hon varit endast i fyra år. Hennes hälsa har här aldrig varit vidare stark. Efterlevande make, tre barn, sonsturu, ett barnbarn samt tre bröder hvilka äro alla släktingar och en stor vänskrets stå nu sörjande vid hennes bår. Jordfästningen förrättades af pastor P. Lind förleden måndag kl. 2 e.m. och stoffet begravades på Elmwoods kyrkogård.

Frid öfver hennes minne! Mr. Lindgren önskar genom Sv. Canada-Tidningen uttrycka sin tacksamhet till såväl bårare som gäring, hvilka bevisade honom sin sympati och bekrade hans bortgångna makas minne genom att följa henne på färd till hennes sista jordiska hvilonum.

EN FÖLJD AF PÄNNINGEBRISTEN. Till följd af de senaste tryckta konjunkturerna i panningmarknaden jämt den för växtigeten mindre gynnsamma sommarisongen, vinner det lager, som tillhör F. J. Knott, 366 Main St., och 204 Pacific Ave., belande klädeshandlare i Winnipeg, ett lager värdt \$50,000 och bestående af ultra fashionabla kläder, hattar, skor och andra bekämdsartiklar för män och gossar, att sättas för salu till minutpriser hvilka i många fall skola understiga aktuella parti-tillverkningspriser, för 10 dagar endast, begynnande onsdagen den 15 Januari, kl. 9 l.m.

Detta blir något uppenbarande för dagen. F. J. Knotts åla

Vedpriserna Ramlä

PRISERNA FÖR I DAG: Vi hafva på C.N.R.-spåret å George St. och Logan Ave. 3 vagnslaster Eastern Tamarac, 1 vagnslast torr Furuved; dessutom halva vi på C.P.R.-spåret 2 vagnslaster torr Poppel. För att få detta såldt kvickt från järnvägen till kunderna sälja vi till nedanstående priser:

POPPEL 1 Cord \$4.25 2 " orders 4.00 JACK PINE 1 Cord \$5.25 2 " orders 5.00 DAUPHIN TAMARAC 1 Cord 6.25 2 " orders 6.00 EASTERN TAMARAC 1 Cord \$6.00 2 " orders 5.75

Vi säga veden för 75c per cord och hugga den för 75c pr cord å egen gård om Ni så önskar. Detta pris gäller endast för ved som köpes från oss. RÄKNA EFTER HVAR Ni sparar genom att köpa från oss. Beställ kvickt! Andy Gibson Hörnet af Princess & Pacific. Tel. 2887

Till Salu \$7

S.E. 1/4 28-18-18 i settlementet Scandinavia, Man., är nu till salu för det billiga priset af \$7 pr acre, på mycket förmånliga betalningsvilkor. Detta land, beläget endast omkring 5 mil från Erikson station, består dels af prärie och dels af höland. Det genomskares af en mindre flod, hvaran det lämpar sig särskildt för s. k. "mixed farming". Hugade köpare hänvända sig antingen till Mr. K. Flemming, "Canadas" kontor, eller Mr. John J. Hickern, Hancock, Mich. U. S. A., för vidare upplysningar.

Böcker Fritt!

- Begravningsentreprenörens Äventyr 10c Bilder ur Livet 10c Calle Glader 10c Fickthjvar 10c Drinkarens Sun 10c En Detektivs Äventyr 10c En Märkvärdig Julafon 10c Ur Verkligheten 10c Min Stackars Patient 10c Bysäner 10c Kärlekens Makt 10c Nykterhets-Basunen (Sånger) 10c Den Lilla Gatsångerskan 10c Elna 10c Sinclairsvisan 10c Byhistorier från Skåne 10c Svea, af Esaias Tegner 10c Postbonden 10c Karl IX och Värmlandingen 10c En Fruntimmerskarl 10c Flickan i Norrström 10c Karl XV och Dalkullan 10c Gustaf III och Smälänningen 10c Kloackers Mari 10c En Barndomsdramma 10c Jägarens Ros 10c Agornas Hemlighet 10c Dödens Ängel, (Poem) 10c

Ett frikostigt anbud för Januari

Till den af våra läsare som insänder namnen på TRE bekanta som nu ej äro prenumeranter, men som det är troligt skulle intressera sig för vår tidning, sända vi fritt en af ofvanstående böcker.

Begagna denna blankett

Var god och sänd profnummer af SVENSKA CANADATIDNINGEN till nedanstående personer, som jag har orsak tro skulle intressera sig för densamma.

Blankett for sending profnummer to subscribers.

OCH INSÄND DEN TILL Svenska Canada-Tidningen BOX 254 WINNIPEG, CAN. OBS! DETTA ANBUD GÄLLER ENDAST FÖR DOMINION OF CANADA.

Til Normænd i CANADA

"Winnipeg Skandinaven", neste norske Avis i og for Canada, udkommer hver Onsdag med 8 Sider. Hjelp til at faa en god norsk Avis i Canada ved at abonnere! Avisen koster i Canada og til Statene \$1.50 pr. Aargang. Skriv till WINNIPEG SKANDINAVEN Winnipeg, Man.

HUS och LOTT TILL SALU BILLIGT

På grund af att ägaren ämnar bosätta sig i Sverige försäljes på billigaste villkor hans å 300 Nares St., Winnipeg, belägna hus och tomt. Priset å detsamma är \$2,500, af hvilket \$500 erlagges kontant och resten på lätta afbetalningar. För vidare upplysningar skrif till ägaren G. WINQUIST Poplar Point - - Manitoba

Kostymer, Öfverrockar och Pälsar

J. E. Stendahls Skrädderi-affär 210 1/2 Logan Ave. WINNIPEG, MAN.

Ett mindre parti af Lars Bondesons Visor och Kupletter

har inkommit. Det lilla häftet innehåller bland andra visor: "Frieriet å hollas", "Bevärigen", "När Jöns fick smaka höna", "När du ska ut å fria" etc. Sändes portofritt vid mottagandet af 10c, som kan insändas i trimärken. Boken sändes fritt, om 25c insändes för tre månaders profprenumeratlon å denna tidning. Svenska Canada-Tidningen Box 254 WINNIPEG

Winnipeg's Framstående Partiaffärer

Blue Ribbon COFFEE IMPORTERS AND ROASTERS 85 KING ST., WINNIPEG Efterhör priset på våra kaffesorter, särskildt Pioneer Coffee, rostadt helt, kommer i paketer. Ni skulle sälja Blue Ribbon Baking Powder Extrakt, Jelly Powder o. a. v.

Five Roses FLOUR

Canadas bästa Mjöl. LAKE OF THE WOODS MILLING CO., LIMITED

Stobart Sons & Co. Ltd.

WHOLESALE DRY GOODS. Hör. King och McDermot Sts WINNIPEG, MAN.

G. F. & J. Galt

Vin och Spirituosa i Wholesale WINNIPEG, MANITOBA. —Våra "Leaders"— Amquary Scotch — Daws X X X T. P. Ales — Pabst Milwaukee Lager — Waukesha Water. J. S. CARROLL, Mg

Gläd dina Föräldrar

i Sverige genom att sända dem Svenska Canada-Tidningen

Hague Armington Co

143 Portage Ave. Winnipeg. Tillverkare af Skjortor, Oversalls, Flaggor, Tält, Segel, Awnings, Paulines och Hästtäckor samt Pressningar för Vagnar, Stackar, Bindare och Tröskmaskiner.

Blue Ribbon

BAKNINGS PULVER

är så rent och noggrant tillverkad, att det höjer degen eller pastejerna sakta och jämnt, gifvande hettan tillfälle att genomtränga hvarje partikel.
Resultatet är lätt, väl bakadt bröd, lättmalt och mycket hälsosamt.
Fråga efter Blue Ribbon, 25c pr pound.

Den Första

tanke man får, då man blir sjuk, är att skicka efter läkare
Den Andra
tanke skulle vara BRUCE, den tillförlitlige apotekaren.
Recepter fyllas på alla tider af en erfaren Apotekare.
Tel. 369. Prompt Leverans.

Telefonera till oss DAG eller NATT.

R.D. BRUCE

Apotekare och Kemist.
560 Main St. WINNIPEG.

SVENSK RAKSTUGA OCH BILLIARDSALONG

440 Logan Ave.
Hörnet af Laura St.
Vi inbjuda landsmännen att besöka oss!
Alltid Välkomna!
Bästa Arbetel!
Moderata Priser!

Scandia Hotell

ÖGREN & WAAGE, ÄGARE
307 Patrick Street,
Hörnet af Henry Ave.
Förstklassiga rum.
God bord.
God betjäning.
Moderata priser.
Gif Oss Ett Besök!

+

Att Gud i sitt allvissa råd behagat hädnakalla min ömt älskade maka
Anna Martha Lindgren
född Peterson,
som efter en lång och tåränd sjukdom stilla, i tron på sin Frälsare afled i hemmet, lördagen den 11 Januari kl. 4 f.m. i en ålder af 49 år, 5 mån. och 24 dagar, sörjd och saknad af mig, 3 barn, sonhustru och ett barnbarn samt 3 bröder, är det vår sorgliga plikt för släkt och väner tillkännagiva.
Winnipeg den 11 Januari 1908.
OLOF LINDGREN.

Han kommer snart, vår Jesus,
Vår konung och vår Gud.
Lyt blicken upp mot höjden,
Du Jesu Kristi brud.

+

Härmed få vi för våra väner tillkännagiva att Gud behagat hädnakalla vår lille son
GUSTAF ADOLF
som efter en kort sjukdom afled torsdagen den 9de ds i en ålder af 1 år, 2 mån. och 7 dagar. Dödsfallet ägde rum i Vermillion Bay, där vi tillfälligt vistades.
Begravningen ägde rum i Winnipeg.
Herren gaf och Herren tog.
Anna och M. E. Nordquist.

Vi förse västerns handel med importerade varor såväl som inhemaka. Farmare i kolonier, där ingen handlande finnes skola finna i sitt intresse att tillskrifva oss. Varor till dagens billigaste priser tillhandahållas. Högkvarteret i Canada för Norsk fetsall, Anchovies, Sardiner, Knäckebröd, Medvurst, Bruna Bönor, Röda Sagogryn, Fiskbullar, Köttpudding o.s. v., Eskilstuna rakknivar, Väddsjärn, Svenska sågklingor, m. m. m. m.

GUSTAFSON-JONES CO., LTD. 325 Logan Avenue - Telephone 294
WINNIPEG, MANITOBA
Winnipeg's äldsta Sve niska affär

WINNIPEG

SV. LUTH. KYRKAN. Församlingens årsmöte kommer att hållas i kyrkan tisdagen den 21 Januari.

BAPTISTKYRKAN. Möten hållas denna vecka på tisdags, onsdags och torsdags kvällarna. Allmänheten hälsas välkommen till dessa möten.

EN NY VÄRLDSBORGARE har i dagarna anlänt till herrskapet A. Stiller & 305 Bushnell St. Både moder och son befina sig efter omständigheterna väl. Vi gratulerar.

MR. OCH MRS. AUG. ERIKSON på Aberdeen Ave., hvilka några månader sedan förlorade sin äldre gosse i hjärnfeber, hafva nu drabbats af den tunga profningen att även se den yngre gossen angripas af samma svåra sjukdom.

BJUDNING. Mrs. Amanda Williams hade i söndags inbjudt ett antal väner i sitt treliga hus i Carlton St. En kunglig middag serverades, bland annat "moose"-stek af den bjässe, som Mrs. Williams' sväger, Mr. John Mattson, föllde under älgjakten i Teulon.

JORDFÄSTADE af pastor J. G. Dahlberg: Den 11 Jan. 1908: Martha Olin, 47 år gammal. Hon dog på Allmänna hospitalet den 5 Jan. 1908 af tyfoideber. Från A. M. Landby, Swift, Minn., hade kommit begäran att hon skulle begravas af svenske luth. pastorn i Winnipeg. Vidare uppgifter om henne saknas, men hon har antagligen ej vistats i Winnipeg någon längre tid.

Den 14 Jan. 1908: Gustaf Adolf Nordquist, 1 år, 2 mån. och 7 dagar gammal, son till M. E. Nordquist och hans hustru, Winnipeg. Nordquist har med familjen tid vistats i närheten af Kenora. Barnet dog af bronchitis, oaktadt läkarevård och ännu förelidrats tillslut. — M. E. Nordquist är broder till John Nordquist, 473 Andrew St.

Manufacturer's Clothing & Fur Sale

460 MAIN STREET - WINNIPEG

Ett lysande tillfälle att köpa billiga beklädnadsartiklar, hvilket varar endast en kort tid.

Till följd af den stora panningebrist, som en längre tid gjort sig gällande öfver hela kontinenten och icke minst i Winnipeg, så hafva vi blifvit nödsakade att försälja vårt stora lager till priser, som trotsa all konkurrens. Vi äro tacksamma att få en tredjedel af de verkliga priserna. Dock måste mycket säljas ännu billigare.

För att fullt kunna uppskatta våra försäljningspriser, så är nödvändigt att själf komma hit och se våra varor.

Kom själf och bli övertygad.

Endast en kort tid! Herreklädnadsartiklar nästan skänkas bort under denna försäljning. Se våra stora skyltöfster på Main St. Kom sedan in.

Manufacturer's Clothing and Fur Sale

460 MAIN STREET

Midt emot Postkontoret. Gamla Imperial-butiken.

Importerade Varor

FISKEFVETTRAN (Cod Liver Oil)
SUNDHETS-SALT (Health Salt)
DANSK SMÖRFÄRG (Butter Color)
DANSK OSTLÖPE (Cheese Rennet)
ROSETTJÄRN
BAKELSETRISSOR
PLÄTTPANNOR
SVENSKA SÄGKLINGOR OCH RAK-KNIVAR

Swedish Importing & Grocery Co.
408 Logan Avenue - Winnipeg
AGENTER FÖR D.R. FAHRN EYS MEDICINER.
Skrif efter vår Prislista på Importerade Varor!

Alloway & Champion

Bankirer och Angbåtsagenter
ETABLERADE 1879.

667 Main St., Winnipeg, Canada

GRÖNSAKS-FARMNING

(Market-Gardens)

Nu är rättva tiden att utvälja plats för en grönsaksfarm. En hel del folk håller nu på att settla å acre-lotter i **ROCKEFELLER GARDENS** Bästa jordmän, och till priser som trotsa all konkurrens. Vore det ej skäl att göra Eder i beredskap för att dela den stora vinst som måste komma till dem som odla grönsaker för torgföring i Winnipeg? Hånvänd Eder till **The E. PETERSON Co.**
305 KENNEDY BLDG. PORTAGE AVE.
TEL. 2807. WINNIPEG. (Midt emot Eatons.)

A. P. CEDERQVIST

Skandinavisk Skrädderiäffär

398 Logan Ave. (Canada-Postens Block).
Förfärdigar Herr- och Damkläder
till moderata priser och efter nyaste moder. Lagning och pressning verkställes prompt. Påsverk etc. ägnas särskild uppmärksamhet.
GIF MIG ETT BESÖK!

C. LANDIN & CO.

474 Talbot Avenue - Elmwood

Tillhandahåller allt hvad till en väl sorterad diversehandel hör. Flera slag af Mjöl af olika kvaliteter och märken ständigt på lager. Importerade varor till de mest billiga priser.
ENDA SVENSKA AFFÄR I ELMWOOD.

Nytt Dressmaking Establishment

har i dagarna öppnats å 263 FOUNTAIN ST. (Näst intill Luth. Kyrkan).
af
Mrs. J. E. Stendahl och Miss Hedvig Carlson
Alla slag af Damkläder förfärdigas, prässas och rengöras.

FÖRORSAKAD GENOM PANIK!

F. J. Knott

KLÄDESHANDLANDEN

566 Main Street WINNIPEG 204 Pacific Ave.

Största klädeslager innehållande öfver \$40,000 af bästa kvalitet handgjorda Manskläder, Hattar, Skodon och Herreklädnadsartiklar, hvilka varor måste bortslumpas till röfvarepriser för de nästa 10 dagarna och börjar

Onsdagen den 15 Januari kl. 9 f.m.

Till följd af de tryckta tiderna i panningemarknaden tillsammans med de dåliga affärerna från föregående säsong, så äro vi tvungade att sälja hela vårt stora och dyrbara lager, bestående af handgjorda Manskläder - bästa kvalitet - Hattar och Skodon m. m., till priser, som i verkligheten skola blifva mycket lägre än tillverkningspriset. Och denna försäljning kommer att äga rum 10 dagar endast, med början

Onsdagen den 15 Januari kl. 9 f.m.

MÄNS BLÅ och SVARTA ÖFVERROCKAR. Värda \$10.00.	\$3.95	10,000 artiklar, som vi ej kunna nämna här, för 33c på dollarn.	MANS-KOSTYMER. Värda \$10.00.	\$4.95
MÄNS MELTON ÖFVERROCKAR. Värda \$12.50.	\$4.95		MANS- \$3. SKODON	\$1.65
MANSKOSTYMER. Värda \$7.50.	\$3.95		HELYLLE-UNDERKLÄDER. Värda \$1.00.	45c

F. J. KNOTT

566 Main Street - 204 Pacific Ave.

Panningarna återlemas för alla varor som icke äro till behållighet. Järnvägsbiljett betalas till köpare boende utom staden

TILLKÄNNAGIFVANDE

Af förekommen anledning få vi härmed tillkännagiva, att hvarken fordringar eller skulder till Svenska Cafeet ingingo i köpekontraktet för nämnda Cafe, utan tillhöra båda delarna ännu och i fortsättningen den förra ägaren.
Winnipeg i Januari 1908.
HEDBOM & NÄSTRÖM,
Ägare till Svenska Cafeet å 330 Logan Ave.

Arena Rink

SKRIDSKOBANA
Öppen hvarje eftermiddag och kväll.
City Union Band spelar vid hvarje tid då banan hålles öppen.
JAMES BELL, ÄGARE

PRENUMERERA PÅ Canada

SVENSKA KAFEET

ENDA SVENSKA KAFE I WINNIPEG

330 Logan Avenue, - - Winnipeg, Man.

På lager finnas Cigarer, Tobak och Snus till nästan alla priser. Äfvensa Konfekt och Skrimaterialier m. m. till de mest billiga priser. Vykort från alla delar af Sverige. Personalen är svensk och önskar göra det bästa möjliga för sina kunders behållighet. Svenska, norska och danska Böcker ständigt på lager. Kafeet hålles öppet till Kl. 12 midnatt.
Bästa Kaffe i staden. Undersök själf. God lunch serveras hela dagen.
Kom, se och bli övertygad.

HEDBOM & NÄSTRÖM